

ความสำคัญ

๑
ใน

การบำรุง

วัฒนธรรมของชาติ

จง

ร่วมมือบำรุง

วัฒนธรรมของชาติ

This work is in the public domain.
It was either never subject to
copyright or the legal copyright
term has expired.

Scanned February 2017.
<http://markhollow.com>

กรมโฆษณาการ

ความสำคัญ
ใน
การบำรุง
วัฒนธรรมของชาติ

กรมโฆษณาการ

สารบัญ

๑. คำนำ หน้า ก

๒. บทสนทนา

ระหว่างนายมั่น ชุชาติ กับ นายคง รักไทย
เรื่อง ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรม
ของชาติ

หน้า ๑

๓. หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรม
ของชาติ

หน้า ๗๑

๔. ภาพแสดงการแต่งกายตามคำชักชวน

ของรัฐบาล

๑) หม่อมกอบแก้ว อากาศ ทำพิธี

เปิดตึกที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ -ระหว่างหน้า ๘ - ๙

๒) ท่านนายกรัฐมนตรี และท่านผู้หญิง

ไปลงนามถวายพระพร

ในพระบรมมหาราชวัง

เนื่องในวันเกิดในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๐ กันยายน

๒๕๕๕

— ระหว่างหน้า ๘ - ๙

๓) บรรดาสภาพสตรีผู้มีเกียรติ

ประชุมฟังการแสดงปาฐกถา

เรื่อง “การป้องกันภัยทาง

อากาศ” ซึ่งสมาคมสตรีไทย

แห่งประเทศไทยได้จัดให้มีขึ้น

ณ กรมโฆษณาการ

๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

— ระหว่างหน้า ๒๔ - ๒๕

- ๔) บรรดาสุภาพสตรีผู้มีเกียรติ
ซึ่งไปลงนามถวายพระพร
ในพระบรมมหาราชวัง
เนื่องในวันเกิดในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๐ กันยายน
๒๔๘๔ — ระหว่างหน้า ๒๔ — ๒๕
- ๕) ประชาชนซึ่งแต่งกายเรียบร้อย
ถูกต้องตามคำชักชวนของ
รัฐบาลในงานตลาดนัด ณ
พระราชอุทยานสราญรมย์
— ระหว่างหน้า ๔๐ — ๔๑
- ๖) ท่านสุภาพสตรีผู้มีเกียรติ
กำลังพักผ่อนหย่อนอารมณ์
ในสวนอัมพร — ระหว่างหน้า ๔๐ — ๔๑
-

คำนำ

กรมโฆษณา การ ได้ ทอด พระกฐิน พระราชทาน ณ วัด
บูรณสิริมาตยาราม จังหวัดพระนคร ในวันที่พฤหัสบดี ที่ ๓๑
ตุลาคม ๒๔๘๔

การทอดกฐินเป็นประเพณีนิยมอันดีประการหนึ่งของไทย
เกี่ยวเนื่องในพระพุทธศาสนา กฐินได้แก่ผ้าที่ถวายโดยฉะเพาะ
แก่ภิกษุผู้อยู่จำพรรษาแล้ว ฉะนั้น จึงมีเป็นฉะเพาะคราวหนึ่ง
ต่อพุทธศกหนึ่ง เมื่อถึงฤดูกาลทอดกฐิน ซึ่งโดยปกติเริ่มตั้งแต่
วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงวันเพ็ญเดือน ๑๒ พระมหากษัตริย์
รัฐบาลตลอดจนกะทั้งหน่วยราชการ องค์การสาธารณณะและ
ประชาราษฎร์ ต่าง ก็พร้อม เปรียงกัน ประกอบ กรณีย เพื่อกุศล
พิเศษทั้งนี้ โดยจัดหาผ้าไตรจีวรพร้อมทั้งสมณบริขารและ
เครื่องไทยธรรมต่าง ๆ นำไปถวายแก่ ภิกษุ ผู้อยู่จำพรรษาใน
อาวาสวิหาร ตามความเคารพและความเลื่อมใส

อันความพร้อมเพียงของประชาชนชาวไทยในการประกอบ
กุศลกิจด้วยการ ทอดกฐิน นับแต่พระมหากษัตริย์ รัฐบาล
ตลอดถึงประชาราษฎร์ทั้งหมด ย่อม ได้ ปฏิบัติกันทั่วราชอาณาจักร

อาณาจักรมาด้วยดีทุกขั เป็นการแสดงให้เห็นประจักษ์ถึง
ความร่วมมือจิตต์ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชากรไทย
ในการประกอบกิจเพื่อบำรุงพระศาสนา ทั้งนี้ เป็นอนุชาหรณัติ
อันหนึ่งซึ่งนำให้ตระหนักไปถึงความร่วมมือจิตต์ร่วมใจของประชา
ชาวไทยเป็นส่วนรวมในการประกอบกิจเพื่อชาติ เพราะชาติ
กับศาสนาย่อมต้องเคียงคู่กันเสมอไป

ในเวลานี้รัฐบาล กำลัง มุ่ง ส่งเสริม บำรุง วัฒนธรรมของ
ชาติให้ วัฒนาถาวร ยิ่ง ๆ ขึ้น เพราะการ บำรุง วัฒนธรรม
ของชาติ เป็น สาระสำคัญ ที่สุด ประการ หนึ่ง ของการ สร้างชาติ
ไปสู่ความ มุ่งหมาย ที่ต้อง ประสงค์ ประชาชาว ไทย ซึ่งมี หลัก
แห่ง ความร่วม สามีคิ ในการ ประกอบกิจ เพื่อ ศาสนา ดังกล่าว มา
ก่อน อยู่ ด้วย ยั้ง แล้ว ก็ ย่อม จะ ยึด หลัก อัน นี้ มา ปฏิบัติ ในการ
บำรุง วัฒนธรรม ของ ชาติ ได้ โดยมี ลำบาก เลย

อัน พระพุทธศาสนา นั้น ในตัว ก็ เป็น วัฒนธรรม สูง สุด ทาง ใจ
ซึ่ง ได้ ตก ทอด มา เป็น สมบัติ อัน ประเสริฐ ของ ชาติ ไทย ประเพณี
ทุกอย่าง ใน ทาง พระพุทธศาสนา ย่อม เป็น บัณฑิต ชุบ ชุบ ย่อม จิตต์ ใจ
ของ ประชาชาติ ไทย ให้ ยึด มั่น อยู่ ใน หลัก ธรรม ของ พระพุทธเจ้า

ซึ่งเป็นหลักธรรมสูงสุดสำหรับพวกเราชาวแหลมทอง เมื่อเรา
ทั้งชาติได้ทำบุญร่วมกันในการทอดกฐินปีนี้ ก็เท่ากับได้ร่วมมือ
กันเป็นเอกฉันท์ที่จะบำรุงวัฒนธรรมในด้านพระศาสนาให้ยืนยง
คงไว้ด้วยดี ต่อนี้ไปเราจึงควรได้คำนึงถึงการบำรุงและ
ส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ เพื่อจะได้ เป็นอนุภรณ์แก่กัน
และกันกับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา เราต้องเข้าใจว่า
วัฒนธรรมทาง พระพุทธศาสนา จักเจริญด้วยดี ได้ก็โดยมีความ
เจริญทางวัฒนธรรมของชาติเป็นหลักฐานสำคัญชาติที่บกพร่อง
ในวัฒนธรรมไม่เคยปรากฏว่าได้บำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา
ให้ เจริญได้เลย

เราไทยเป็นชาติที่ เลื่อมใส ศรัทธา แก่กล้าใน พระพุทธ
ศาสนา เพราะฉะนั้นโดยนัยดังกล่าวแล้ว การร่วมมือกันบำรุง
และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติจึงย่อมได้ชื่อว่า เป็นอันสูงส่ง
ยิ่งใหญ่ในทางพระศาสนาด้วย เพราะเท่ากับได้สร้างรากฐาน
อันมั่นคงในการบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญยิ่งขึ้นไป

เพื่อสนองคุณเพื่อนร่วมชาติทั้งมวลที่ได้มีส่วนในการ
บำรุงส่งเสริมพระศาสนาเนื่องในการทอดพระกฐินพระราชทาน
ของกรมโฆษณาการคราวนี้ กรมโฆษณาการจึงได้จัดพิมพ์

บทสนทนาระหว่างนายมั่น ชูชาติ กับนายคง รักไทย ทาง
วิทยุกระจายเสียง กับหนังสือเวียนของสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง “ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรมของชาติ” รวม
เข้าเป็นสมุดเล่มนี้ ขึ้นเพื่อ แจกจ่าย แก่บรรดาท่านผู้ได้ ไปร่วม
ในการทอดพระกฐินพระราชทาน สำหรับ ได้อาศัยศึกษาให้
ทราบซึ่งถึงความจำเป็นที่จะต้องร่วมใจบำรุงวัฒนธรรมของชาติ
แล้วและปฏิบัติตามอย่างกวดขัน

อนึ่ง โดยที่เห็นว่าสมุดเล่มนี้ ควรที่จะได้เผยแพร่ให้ทั่ว
ถึงโดยตลอดอีกด้วย กรมโฆษณาการ จึงได้จัดพิมพ์เพิ่มเติม
และแจกจ่ายทั่วราชอาณาจักร ขอให้ท่านผู้ได้รับสมุดเล่มนี้
จงได้ตระหนักถึงความหวังดีของรัฐบาล ในการที่คอยชี้แจง
และแนะนำประชาชนชาวไทย ทั้งมวลเพื่อที่จะให้ท่านได้ เป็นคนดี
ของชาติ และตอบสนองความตั้งใจดีด้วยการสนับสนุนรัฐบาล
โดยทุกประการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ประเทศชาติ
ของเราจะได้ ราบรื่นก้าวหน้าไปด้วยความมั่นคงถาวรสมแก่อารย
สภาพสืบไป

กรมโฆษณาการ

๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๔

บทสนทนา

ระหว่างนายมัน ชูชาติ กับนายคง รักไทย

เรื่อง ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๑๔ กันยายน ๒๔๘๔

มัน }
คง } ถวัลย์มีชัยศรี

คง วันนี้ เราจะพูด ถึงเรื่อง การ ประชุมข้าหลวง ประจำ
จังหวัดต่อไปอีกไหม?

มัน ขอฝึกเรื่องนี้ ไว้ วันอื่นเถอะ วันนี้เรามีเรื่องที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีฝากมาให้ พูด เพื่อเป็นการแนะนำ ชี้แจง
แก่พี่น้องร่วมชาติของเรา

คง เออ เรื่องอะไร ผมอยากจะฟังนัก

มัน ท่านว่า เวลานี้ มีชาวมากทั้งทางเข็ยนและทางพูด
บ้างเป็นการแสดงชวนเชื่อ บ้างเสียดความเห็น บ้าง
ค้านการกระทำของรัฐบาล และบ้าง ก็ค้าน กันเอง
ในระหว่างประชาชน ชาวเช่นนี้ มีมากด้วยกัน

คง ครับ มีไม่ใช่น้อย เป็นการยากสำหรับประชาชน
ทั่วไป จะพิจารณาได้ว่า ชาวใดฟังเชื่อกลือ และ
ชาวใดไม่ฟังเชื่อกลือ เออ แล้วท่านนายกรัฐมนตรี
ว่าอย่างไรต่อไป

มัน ท่านขอให้ประชาชน ที่อ่านหรือได้ ฟังข่าวแล้ว จง
ลองใช้ความคิด หรือความพิจารณาสักเล็กน้อย ก็
จะได้เห็นแก่น หรือหลัก หรือความ สำคัญ ของทุก
เรื่องไป ความ สำคัญ ของเรื่อง นั้นเอง คือ จุด
ประสงค์ของผู้พูด หรือผู้เขียนข่าว เพื่อหวังให้คน
อื่นเห็นตามทำตาม

คง อ้อ แล้วถ้าเป็นข่าว เขียนหรือข่าวพูด ทางออกศล ก็
หมายความว่า ผู้เขียนผู้พูดก็มีจุดประสงค์แกัดังให้คน
อื่นเห็นตาม ไปในทางชกศลนั้น ๆ

มัน ยังงั้นลี แล้วถ้าข่าวออกศลที่เขาเขียนหรือพูด เกี่ยว
กับบุคคลแล้ว จุด ประสงค์ ของเขา ก็ต้อง การ ให้
บุคคลที่เขาเอ่ยถึงเป็นตัวเรื่อง นั้นหมดคุณค่า หมด
ราคา

คง แต่การที่เขาจะทำได้เช่นนั้น สำเร็จได้ ผู้เขียนผู้พูดก็ต้อง
หาเหตุผลมา ประกอบเพื่อให้คนเห็นตามจุดประสงค์
ของเขาเด่นชัด ไม่ใช่หรือ ?

มัน ตรงที่เขาหาเหตุผล ประกอบนั้นแหละ ท่านนายก
รัฐมนตรีขอให้พวกเราตั้งความสังเกตให้จงดี เรา
จะจับได้ว่าเขาบกพร่อง หรือไม่ ก็ตรงที่เขาแสดง
เหตุผลนั้นแหละ เพราะคนเขียนก็ดี คนพูดก็ดี จะ
ต้องทำอะไร มาแสดงให้คนเห็นว่า ที่ตนเขียน หรือพูด
นั้น เป็นคนฝ่ายเดียว ส่วนที่ว่าจะเป็นโทษอะไร
บ้างนั้นเขาลืมไม่พุดถึงเลย หรือถ้าพุด ก็ยกเอาข้อ
ข้อนี้ ๆ มากล่าว ใหม่นั้นแหละ ตรงนี้เราต้องสังเกตให้ดี
คง แปลว่า ผู้เขียนหรือผู้พูด โดยทำนองนี้ ย่อมมีอคติ
ครอบงำมาละครับ

มัน ก็ที่เขาหาเหตุผล ประกอบจุดประสงค์ของเขาให้เด่น
ชัด โดยไม่คำนึงถึงปัญหาอกด้านหนึ่งนั้น ก็เป็น
เรื่องอคติทั้งเพ เป็นเรื่องเห็นแก่ตัว และถือทิฐิ
ที่จะเอาชนะอย่าง เดียว เลย ไม่ทันได้นึกให้
รทบคอบ

คง แล้วก็เลยลืมนึกถึงว่า ที่คนเขียนหรือพูดนั้น อาจ
ให้โทษอย่างไรได้บ้าง ธรรมชาติของทุกสิ่ง หรือ
การกระทำทุกอย่าง ย่อมมีทั้งคุณและโทษเสมอ

มัน แน่ละซี ตั้งแต่การกินก็แล้วกัน ถ้าจะให้เป็นคน
ก็ต้องกินให้ดี กินให้ตรงต่อเวลา กินให้พอควร
แก่ร่างกาย แต่ถ้ากินมาก และกินไม่มีเวลาเวลา
การกินก็ย่อมให้โทษ การแต่งกายก็เช่นเดียวกัน
ถ้าเราแต่งกายก็ตามวิสัยชาวชน ก็เป็นคนแก่ตัวเรา
แต่ถ้าจะลืมนึกมองให้เห็นเป็นโทษ ก็ว่าการแต่งกาย
เช่นนั้นเปลืองเงิน

คง วิสัยผู้ที่ป็นอารยชน หรือเห็น แก่ความเจริญของ
ชาติแล้ว ก็คนที่เขียนจะพูดเขาย่อมมีกตัญญูให้รอบ
คอบเสียก่อน เช่นว่าจะทำสิ่งใด ๆ ก็ต้องนึกว่า
มีคุณก็ประการ แล้วเอามาเปรียบเข้าตราชุกันว่า ช้าง
ไทนจะหนักกว่ากัน ถ้าช้างมีคุณหนักกว่า ก็ดี
ลงไป ถ้าช้างมีโทษหนักกว่าถึงดเว้นไม่ทำ

มัน

มันเป็นเรื่องของความ รอบคอบ ตามวิสัยของผู้ที่เป็นวิญญูชน แต่นอกจากนั้นแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็ใคร่จะให้สังวรด้วยว่า ทกๆ เรื่องที่เขียนหรือพูด ย่อมเกี่ยวพันกับสิ่งอื่น เหมือนอย่างลูกโซ่ด้วย คุณ อย่างนั้นคุณพอจะมองเห็นตาม ได้ ไม่ใช่หรือ? เช่นว่า ดวงจันทร์ ถ้าไม่ได้แสง จากดวงอาทิตย์ก็ไม่มีแสงที่จะส่อง คนจะเกิดมาได้ ก็ต้องมีชายหญิง เป็นคู่ผู้เมียกันก่อน อย่างนี้เป็นต้น

คง

ครับ ผมเข้าใจแล้ว แต่ที่เป็นกันโดยมาก ก็คือ ผู้เขียน และผู้พูด ไม่ยอมทำความรอบคอบ เขามักจะแหวกช่องให้ ไปถึงจุดประสงค์ของเขาได้ เป็นแล้วกัน

มัน

ที่เขาทำเช่นนั้น ทำตามอารมณ์ที่ประสพเข้าชั่วคราว แล้วก็คัดค้านคนอื่นว่าทำไม่ดี คิดไม่รอบคอบ เพราะฉะนั้นถ้าหวั่นประชาชนพลเมืองทั่ว ๆ ไป ถ้าจะไม่ให้พลาดท่าเสียที ในการฟัง การอ่านความคิดเห็นของคนอื่นแล้ว ก็ต้องฟังหรืออ่านด้วยการพิจารณา

คุณและโทษ ต้องพิจารณาให้กว้าง ๆ และ มองดู
หลายแง่หลายมุมสักหน่อย จึงจะ ไม่เสียทีเขา

คง ท่านนายกรัฐมนตรี ให้ตัวอย่างในเรื่องเช่นนี้อย่างไร
บ้างไหมครับ คุณมัน ?

มัน ท่านได้ยก เอาการ ปรับปรุงการ แต่ง กายเวลานี้ เป็น
ตัวอย่าง ท่านได้ยืนยันว่าบางคนคัดค้านว่า การทำ
เช่นนี้เปลืองเงิน ที่ทำกันไปแล้วก็เพราะว่าบังคับ
แต่กะนั้นแล้วก็ยังไม่ค่อยทำกัน ประเดี๋ยวก็ต้องเลิก
เท่านั้นเอง

คง มันเป็นเพราะ ผู้พูดสมัครมอง ไป ในแง่บุคคล ไม่
ยอมมองโลกให้กว้าง นอกเหนือ ไปกว่าตน คนมี
นิสัยเช่นนี้ ย่อมตั้งชั้นสูงลง เราเองก็เคย
โดนมาแล้ว คุณจำไม่ได้หรือ ?

มัน อ้อ เราเคยโดนตำมาแล้ว บางคนก็เด็กนุ่งกางเกง
จีน เมื่อถูกเพื่อนฝูงถามว่า ทำไมจึงเลิกไป ก็
ตอบว่า ไม่เลิกได้หรือ นายมัน - นายคง เขาตำ
ใส่หน้า อยู่ทุกวัน ส่วนบางคนที่ไม่ยอม เลิกนุ่ง

กางเกงเงินนั้น ก็ตอบว่า จะ ไปเลิก ทำไม กัน
นายมัน — นายคง มีอำนาจอะไรมายังคับให้เลิก ตก
ลงเราถูกโดนตำท้วงชั้นต่งต้อง แต่มีมติมหาชนหนักไป
ในทางเลิก เพราะฉะนั้น การนุ่งกางเกงเงินเวลานี้
ก็หายไปแล้ว

คง — แล้วท่านนายกรัฐมนตรี ยกตัวอย่างอย่างไร
อีกบ้าง ?

มัน ท่านว่า มีคน กล่าวติเตียนว่า ทำไม ไม่บำรุง
วัฒนธรรมทางจิตต์ใจเสียก่อน การ ปรับปรุงการ
แต่งกาย มีเป็นอย่างที่เขาว่าข้างนอกกลไกข้างในเป็น
โพรงหรือ แล้วเมื่อ ไม่มีอะไรจะติก็กล่าวว่าเวลานี้
บ้านเมืองกำลัง คับขัน มัวมาปรับปรุง การ แต่งกาย
ดูไม่ถูกกาลละเสียเลย ท่านนายกรัฐมนตรี คง ไม่มี
อะไรทำ หรืออาจจะคลั่ง เสียแล้ว กะมั่ง และ อะไร
อื่น ๆ อีกหรือแปด

คง คนคิดแคบ ก็ย่อมติเตียนผู้ที่ทำงานออกทุกคิดคนให้แก่
ชาติท่านองนี้แหละ เมื่อใคร ได้ ถ่านหรือ ได้ พังโดย

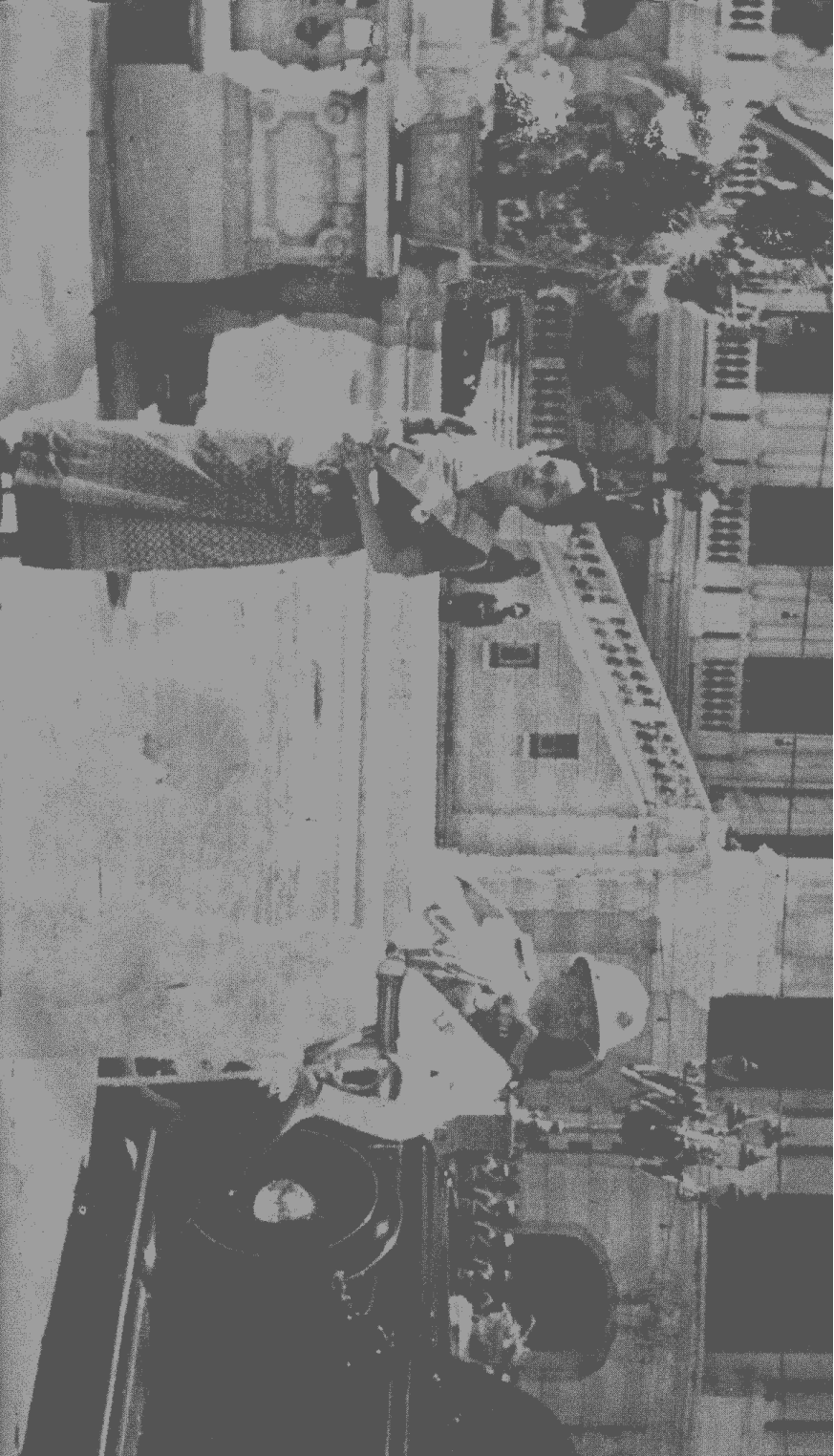
ไม่พิจารณา ก็ย่อมเสียที่เขา และหลงตาม
เขาเป็นคั่งเป็นแควทีเดียว

มัน แต่ถ้าเราอ่านหรือฟังด้วยความพิจารณาแล้ว ก็จะได้เห็น
ได้ทันทีว่า ผู้ที่ตติเยนเช่นนั้น ทำตามอารมณ์นึก
ชั่วขณะ ไม่ได้ ชังคนและโทษ และไม่ได้มองเห็น
เห็นการณ์ ไกลรอบ ๆ ด้านก็เป็นได้ เพราะฉะนั้น
เขาจึงได้สรรหาแต่ข้างที่เป็นโทษมาพูดทั้งนั้น แต่
เราผู้หวังความเจริญของชาติทั้งปวง ก็เห็นกันอยู่
อย่าง หนักชัดแจ้งแล้วว่า การปรับปรุงวัฒนธรรม
ทางร่างกายนั้น มีคุณเหลือหลาย

คง แน่นอนทีเดียว ประการแรกที่จะเห็นได้ก็คือ ถ้า
พี่น้อง ร่วมชาติ ของเรา ปฏิบัติ การ แต่ง กาย ตาม คำ
ชักชวน ก็เท่ากับแสดงให้ โลกเห็นว่า ราษฎร ของ
เราเดินตาม รั้ว นั่นคือความสามัคคีของชาติ

มัน ประการที่ ๒ ก็คือ ถ้าราษฎร กระทำตามคำชักชวน
ก็เป็นการฝึกตน ปฏิบัติตามคำสั่ง อยู่ในตัว การ
ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ เป็นของจำเป็นนักในการสร้างชาติ

และในการแข่งขันรักชาติยามคับขัน ถ้าไม่ฝึกตน
ปฏิบัติตามคำสั่งเสียแต่ในยามปกติแล้ว ถึงจะไป
ทำเอาในยามคับขัน ก็ต้องชลกชลก

คง ประการที่ ๓ ในการปฏิบัติตามคำชักชวนนั้น ล้อให้
เห็นว่า ชาติไทยเรามีระเบียบอย่างอารยชน และ
ในที่สุด เราก็ ได้ ช่วยกันตั้งแบบประเพณี แต่งกาย
อย่างอารยะไว้ เป็นมรดกแก่ลูกหลานด้วย

มัน ประการที่ ๔ ใครจะปฏิเสธไม่ได้ว่า ไม่อยากเห็น
ของดีงาม ใครบ้างไม่ชอบเห็นดอกไม้สวย ๆ งาม ๆ
ใครบ้าง ไม่อยากเห็นหญิงแต่งตัวเป็นระเบียบเรียบร้อย
ร่าเริงงาม การที่ได้เห็นเช่นนั้นทำให้เป็นที่เจริญตา
รู้สึกสบายอกสบายใจ ดีกว่าที่มาระแฉไปทางไหน
ก็เห็นแต่คนแต่งกายกระฉูดฉ่องอ้อย และคนขอทาน
จมุกโท้ว ซึ่งเราจะต้องร้องว่า ฮึ ทำให้ ไม่สบายใจ
บางคนถึงกับต้องบิดคาก็มี

คง ประการที่ ๕ ถ้าเอาทั้งชาติ ปฏิบัติตามคำชักชวนใน
เรื่องการแต่งกาย และแต่งกัน เป็นระเบียบเรียบร้อย

ก็เป็นปัจจัยอันหนึ่ง ที่ช่วยทำให้จิตใจของเราเป็น
ไปในทางดีงาม และเร่งให้เราก่อวัฒนธรรมอื่นๆ ให้
ดีขึ้นด้วย การแต่งกายดีเป็นเครื่องแสดงว่า เรามีได้
มีใจเป็นย่ำเถื่อน เหมือนอย่างคนย่ำในอาฟริกากลาง
ถูกทีเดียว ถ้าเราจะไปอาฟริกากลาง ก็จะได้เห็น
คนย่ำเถื่อนเหล่านั้น ไม่ได้ แต่งกาย เป็นระเบียบ
เรียบร้อย และสวยงามเลย ใจย่ำเถื่อน เขาเป็น
อย่างไร เครื่องแต่งกาย เขาก็อย่างนั้น ตรง
กันข้าม ถ้าเราไปกรุงลอนดอน เราก็จะได้เห็นแต่
คนสวย คนแต่งกายดี เป็นระเบียบเรียบร้อย และ
เราจะเห็นคนอังกฤษ เป็นผู้มีดี มีวัฒนธรรมดี และดีทุก
อย่าง การที่จิตใจจะเจริญหรือไม่นั้น ย่อมแสดง
ออกมาให้เห็น โดยทางแต่งกายเหมือนกัน คนที่
แต่งกายเลวนั้นน้อยคนนักที่จะเป็นอารยชน

มัน

คง

ประการที่ ๖ ถ้าพี่น้องร่วมชาติแต่งกายดีตามคำ
ชักชวน ก็จะเป็นการช่วยปลงกันรักษาเอกราชของชาติ
ไว้อย่างดีส่วนหนึ่ง ในจำนวนหลาย ประการด้วยกัน

มัน
จริงทีเดียว ถ้าเราแต่งกายไม่ผิดอะไรกับคนบ้า คน
ต่างประเทศเขาเห็นเข้า เขาก็จะต้องดูถูก แล้วก็จะ
พยายามยื่นมือเข้ามาช่วยแต่งกายให้เรา อ้างว่า
เพื่อนำวัฒนธรรมมาให้ อย่างนี้เป็นอย่างไร คน
ที่ไปออกมาแล้วหลายคน ถูกถามว่า คนไทยมีเสื้อ
ใส่ไหม มีเชิ้ตใส่ไหม มีผ้าแพรสวยๆ ใช้ไหม มี
ไฟฟ้าใช้ไหม มีรถรางหรือไม่ นี่ก็เป็นพะยาน
อย่างหนึ่งว่า การแต่งกายดี การมีบ้านช่องงาม
น่าอยู่น่าอาศัยนั้น เป็นเครื่องวัดความเจริญของชาติ
ถ้าเราตอบว่า อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายๆอย่าง
ไม่มี อย่างที่เขาถามแล้ว เขาก็จะบอกเราทันทีว่า
บ้านของท่านยังเป็นบ้า ทำไมไม่จ้างคนที่เขาเจริญ
แล้วไปช่วยทำเล่า

คง
การล่าเมืองขึ้นนั้น เขาก็ใช้วิธีเช่นนั้นแหละ ความ
บกพร่องต่างๆ ในทางวัฒนธรรมนี้แหละ ทำให้หลาย
ประเทศถูกล่าเป็นเมืองขึ้นมาแล้ว ควรจะเป็นตัวอย่าง
แก่เราได้เป็นอย่างดี

มัน คุณต้องเข้าใจว่า การบังคับกันรักษาเอกราชนั้น ไม่ได้
อยู่ที่อาศัยกำลังทหารอันเข้มแข็ง และสามารถไม่
การรบอย่างที่เคยทำนั้น ต้องอาศัยสิ่งอื่นช่วยด้วย
เช่นการเศรษฐกิจดี บังคับมันให้เขามา แลกแซง
การอาชีพของเรา หรือเอาอาชีพของเราไปทำเสีย
หมด อย่างที่เรียกว่า รุกเจียบ ซึ่งในที่สุดเราจะต้อง
อดหยาก และแพ้สงครามเศรษฐกิจ ก่อนยุทธสงคราม
จริงๆ ด้วยซ้ำ ไม่มีคนไทยใดๆ ชอบอย่างนี้เป็นแน่
คง แล้วในการที่เราไม่มีวัฒนธรรมคืนนี้ ก็เป็นชะนวนให้
เขาหาเรื่องมาช่วยเราแล้ววัฒนธรรม เพราะฉะนั้น
นอกจากมีเศรษฐกิจดีแล้ว เราต้องมีวัฒนธรรมดีด้วย
มัน บ้านเมืองของเราก็ต้องไม่ลปรรกโลมมด้วย เราจะ
ต้องช่วยกันบังคับกัน แก่เรื่องที่ชาติเราต้องขาดอนามัย
และมีโรคกันบ่อย ๆ เราอยู่ร่วมโลกกับชาติอื่นเขา
ถ้าเรามีโรคระบาดกันบ่อยๆ เขาก็จะตั้งรังเกียจ เขา
คงจะต้องยื่นมือเข้ามาทำลาย รังเชื้อโรคในประเทศเรา

เพื่อความฉลาดของประเทศไทยอื่น ๆ เป็นแน่ นี่ก็เขียน
บัญชีอันหนึ่งแห่งการค้าเมืองจีน

คง ถ้าเราแต่งกายไม่ดี ถึงจะเป็นเศรษฐี ก็คงไม่มี
ใครเดินร่วมด้วย หรือพาไปยังสมาคม การแต่งกาย
ไม่ดี เป็นขยับให้เกิดให้คนดูถูกได้ มากทีเดียว

มัน ถ้าชาติเดียวกันดูถูก ก็พอทำเนา แต่ถ้าถูกต่างชาติ
ดูถูกแล้ว ก็เป็นชะนวนให้เรามีสัมพันธไมตรีกับต่าง
ประเทศได้ยาก พุงง่าย ๆ สวมคว่าเราหนุ่มกางเกงแพร
ไปรับประทานอาหารกับราชทูตอังกฤษแล้วละก็อ ผม
เชื่อว่า ราชทูตอังกฤษจะไม่เชียวเราอีกเป็นอันขาด
แล้วเราก็จะคบหาสมาคมกับคนอังกฤษอื่น ๆ ต่อไปไม่
ได้ด้วย นี่แหละ เป็นตัวอย่างของความจำเป็นอย่าง
หนึ่ง ที่เราจะต้องปรับปรุงการแต่งกายให้ดี

คง แล้วที่มีผู้ตำหนิว่า การปรับปรุงการแต่งกายเปลือง
เงินนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีว่าจะไร้ม่าง ?

มัน เรื่องเปลืองเงินนั้น ท่านว่า มีทางแก้ได้ โดยที่เรา
นิยมใช้เครื่องแต่งกายที่มีราคาถูก โดยมีน้อยชุด

แต่ให้ เป็นระเบียบเรียบร้อยดังงาม กางเกงแพร
ลัษมีราคาแพงกว่ากางเกงสักทชายาวแล้วก็ทนทาน
น้อยกว่ากันด้วย ที่มีคนทว่าเป็นโทษ เพราะเปลือง
เงินนั้น เมื่อซังกุ๊กก็เป็นคนแล้ว ซ่างที่เป็นโทษ
มีนิตเดียว และแก้ได้ด้วย

คง แล้วที่เขาทว่า ทำไม ไม่รีบจัดทำด้านอื่นที่สำคัญ
กว่าการแต่งกายนั้น จะว่ากะไร ?

มัน ที่เขาทว่าการแต่งกายไม่สำคัญนั้น เป็นความนึก
คิดข้างร้ายของเขาต่างหาก เพราะเราได้พุดกันมา
แล้วว่า การแต่งกายก็ เป็นชนวนสำคัญที่จะรักษา
เอกราช ที่จะสืมาสืมพันธ์ไมตรี และที่จะบ่งกัน
การล่าเมืองขึ้นได้ เมื่อกะนี้แล้ว การแต่งกายจะ
ไม่สำคัญอย่างไร แต่ถ้าเขาสงสัยว่า ทำไม
รัฐบาลจึง่วนอยู่กับการแต่งกายที่เท่านั้นละก็ ขอ
แจ้งว่า การที่ทำอะไรให้แก่ชาตินั้น รัฐบาลจะแจ้ง
ให้ทราบหมดนั้นไม่ได้ มีหลายสิ่งหลายอย่างจะต้อง
ปิดไว้ เป็นความลับ เพื่อมิให้ผู้ที่จะเป็นศัตรูทราบล่วงหน้า

หน้าว่า เราจะทำอะไร เวลานี้เหตุการณ์ของโลก
ค้ำขัน ท่านนายกรัฐมนตรีขอแจ้งว่า เราเตรียม
ตัวพร้อมทุกอย่างแล้ว

คง
มัน ครบ เราก้ออกกฎหมายกำหนดหน้าที่คนไทยในเวลา
รบนอกนั้น เราดำเนินการกับต่างประเทศ เพื่อมิให้เรา
ต้องรบ เรื่องนี้กระทรวงการต่างประเทศ ได้กระทำ
อยู่อย่างทามรุ่งทามค่ำ

คง
ทางทหาร เราก้ได้วางแผนการสงครามไว้แล้ว
เตรียมการระดมพลอยู่ กรมเสนาธิการทหารของเรา
มิได้มีเวลาว่างเลย

มัน ถ้าเราจะต้องรบ เราก้พร้อมทุกอย่างแล้ว เพียง
ออกคำสั่งคำเดียวเท่านั้น ทหารกองหนุนของเราก้
จะหนุนแน่นเข้ามา เรามีเสบียงอาหารข้าวของที่
เป็นอุปการณ์แก่การรบพร้อมสรรพ มีผู้บังคับบัญชา
พร้อม และสามารดิในหน้าที่อย่างเยี่ยม ที่
เราปรับปรุงกระทรวงตะบวงกรมใหม่ ก็เพื่อบริการ
สงคราม เมื่อสงครามเกิด กระทรวงคมนาคมใหม่

ของเรา จะทำหน้าที่เขตต์หลังของทหาร อย่างครบ
ถ้วน

คง แล้วในการเศรษฐกิจ เราก็ได้จัดให้มีบริษัทไทย
เดินเรือทะเล เราคิดทำของต่างๆใช้เอง เรามิ
โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ นี้เราทำกันเพื่ออะไร
ไม่ใช่เพื่อเตรียมรบสังคราม และเพื่อความสมบูรณ์
พันธุ์ของราษฎรหรือ

มัน แล้วเราก็ทำสิ่งเหล่านี้ อย่างเต็มมือด้วย นอกจาก
นี้ เรามุ่งอาชีพของราษฎรด้านต่างๆ ซึ่งทุกคนที่
มีใจเป็นนยุตติธรรม คงจะเห็นว่าเราได้ทำแล้ว ทุก
ทาง

คง เราเรียกประชุมข้าหลวงประจำจังหวัด ก็เพื่อเรื่อง
สร้างชาติและป้องกันชาติ ให้ทำได้ อย่างรวดเร็ว
เพื่อความเหมาะสมแก่สมัย

มัน การฝึกฝนอบรมของเรา ที่จะได้กระทำกันต่อไป เรา
ก็ได้วางแนวทางกันไว้เสร็จแล้ว คือ สร้างคนให้
เพิ่มขึ้น จัดให้มีการทำความสะอาด เพื่ออนามัยดีของ

ราษฎร ให้คนเกิดมาก ตายน้อย ปรับปรุง
การแต่งกาย ศิลธรรมและวัฒนธรรม ผักให้คนมี
หัวคิดทำงานได้ จัดให้มีอาชีพทุกครัวเรือน อบรมให้
มีความรักชาติอย่างแก่กล้า อบรมให้รู้จักจัดเคหสถาน
บ้านเรือนให้มาอยู่ น่าอาศัย ให้รู้จักช่วยกันป้องกัน
ชาติ ณะคุณความดีให้สู้กับคนต่างชาติในทุกระวางได้
และให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน เหล่านี้เป็นต้น ที่
กล่าวมานี้ เป็นตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลมิได้
มุ่งแต่ปรับปรุงการแต่งกายอย่างเดียวเท่านั้น รัฐบาล
คำนึงถึงทุกอย่าง เพื่อให้ประเทศชาติที่รักของเรา
รอดพ้นภัยพิบัติไปได้ และในเวลาเดียวกันก็ต้อง
บอกทั่วทั้ง ๆ ที่รัฐบาลมีภาระหนักเช่นนี้อยู่แล้ว รัฐบาล
ก็มีได้ลมที่จะขอร้องให้มีการสวมหมวก หรือห้าม
การข้วนน้ำลายลงบนถนน หรือห้ามมุ่งกางเกงนอน
ไม่สวมรองเท้าไปตามสถานที่อารยประเทศ

๑

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๑๕ กันยายน ๒๕๔๔

มัน
คง

สวัสดีมีชัย ครับ

คง

เมื่อคืนนี้ เราได้สนทนากับตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ฝากมาให้พูดกับพี่น้องร่วมชาติ วันนี้เราเองมาปรับปรุง
ความเข้าใจกับสักทีเถอะ ว่าที่เราได้พูดแล้วนั้น
ใจความว่าอะไร ?

มัน

มาปรับปรุงความเข้าใจกันอีกที ก็ดีเหมือนกัน เพราะ
เป็นเรื่องของกะลาคำอยู่ คือผู้ที่ชอบมองอะไรแคบๆ
ก็พูดหรือเขียนคัดค้าน ว่าการปรับปรุง การแต่งกายกัน
เวลานี้ ทำทำไมก็ ไม้รู้ เปลืองเงินเปล่าๆ ครั้น
แล้วก็หาเหตุผลมาพูด มาเขียน ประกอบตามอารมณ์
นักชั๊วชณะ เพื่อบังใจคนฟัง คนอ่านให้เห็นตาม โดย
ไม่ยกเอาบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งขึ้นมากล่าว

คง

เหตุผลที่บุคคลจำพวกนี้ยกมากล่าว เป็นเหตุผลที่เข้า
ข้างตัวเอง เช่นบอกว่า การปรับปรุงการแต่งกายนี้จะไม่
ไม่เข้าก็จะต้องเลิกกัน ที่สำคัญกว่านี้มีหลายอย่าง

ทำไมรัฐบาล จึง ไม่บำรุง เลี้ยก่อนละ เช่นบำรุง
วัฒนธรรมทางจิตต์ ใจก่อน เป็นต้น เมื่อจิตต์ ใจยังไม่
เจริญงอกงาม ถึงจะแต่งกายดีก็เท่ากับข้างนอกสกุได้
ข้างในเป็นโพรง

มัน โธ บุคคลจำพวกนี้ ซึ่งลรรคชะไรต่อมิชะไรมาตำหนิ
รัฐบาลทั้งชั้นทั้งล่อง เห็นรัฐบาลเจียบไปหน่อย ก็
บอกว่ารัฐบาลไม่ได้ทำอะไร ให้เป็นประโยชน์ แก่
ราษฎร ครั้นรัฐบาลเริ่มปรับปรุงชีวิตจิตต์ ใจ ของ
ราษฎรจริงๆ เพื่อให้มีระดับสูงขึ้นไปเป็นอารยชน
พวกนี้ก็คัดค้าน ในที่สุดเมื่อไม่มีอะไรจะว่า ก็บอกว่า
เวลานี้บ้านเมืองกำลังคับขัน มีมาปรับปรุงการแต่ง
กายกัน ดูไม่เหมาะสมกับกาลละเลยเลย

คง และบางคนในจำพวกนี้ ถึงกับบอกว่า ท่านนายก
รัฐมนตรี คงไม่มีอะไรทำกะมัง หรือถ้าจะคลั่งไป
ละกะมัง และอื่นๆ อีกร้อยแปด

มัน เพราะเช่นนั้นนะซิ ด้วยความหวังดีต่อพี่น้องร่วมชาติ
ส่วนใหญ่จะได้ ไม่เสียถ้าเสียที่เขาท่านนายกรัฐมนตรี

จึงเตือนให้ฟัง และอ่านข่าวมัน ๆ ด้วยความพิง
พิจารณาจากหลายแง่หลายมุม ของทุกอย่างในโลก
นิยมทั้งคุณและโทษ แต่ถ้าสิ่งใดมีคุณมากกว่าโทษ
เราก็ชอบที่จะรับเอาสิ่งนั้นไปปฏิบัติ

คง ก็แล้วคุณและโทษของการปรับปรุงเครื่องแต่งกายให้
ดีมีท่านนายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงไว้แล้วไม่ใช่หรือ?

มัน ครับ ท่านได้กรุณาชี้แจงแล้ว ในส่วนโทษที่เขาว่า
การปรับปรุงการแต่งกายย่อมเปลืองเงินนั้น เรามี
หนทางที่จะแก้ ได้ คือใช้เสื้อผ้าราคาถูก มีแต่ประหยัด
แต่ทำเสียให้ดีและสะอาดเรียบร้อยก็แล้วกัน ว่ากัน
ที่จริงแล้ว กางเกงแพรเวลาใช้ราคาแพงกว่ากางเกง
สักหลาดขาวมาก และเวลาใช้นั้นดีกว่ากางเกงสักหล
ด้วย นอกจากนี้แล้วโทษของการปรับปรุงแต่งกาย
ก็ไม่เห็นมีอะไรอีก แต่ส่วนคุณของการปรับปรุงการ
แต่งกายก็มีเหลือหลายทีเดียว

คง ครับ ท่านนายกรัฐมนตรี ได้จะระโนให้ โดยละเอียด
แล้ว เรามาทดสอบกันแต่พอสังเขป เพื่อประโยชน์
ของพี่น้องร่วมชาติด้วยกันดีกว่า

ยื่น ประการที่ ๑ ถ้าพี่น้องร่วมชาติของเราทำตามคำชักชวน
ก็จะแสดงให้เห็น โลกเห็นว่าราษฎรเดินตามรัฐ ซึ่งแปลว่า
ชาติเรามีความสามัคคีกันเป็นอันดี

คง ประการที่ ๒ ถ้าราษฎรทำตามคำชักชวนของรัฐบาล ก็
เท่ากับเป็นการฝึกฝนตนปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งเป็นคน
สมบัติสำคัญในการสร้างชาติ และมีธรรมาภิบาล
ในยามคับขัน ไทยผู้รักชาติทุกท่าน คงอยาก
เห็นชาติเราปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ ทั้งนี้อย่าง พรักพร้อม
กันเป็นแน่เมื่อถึงยามคับขัน แต่ที่จะเกิดนิสัยขี้ขลาด
เช่นนี้ไม่ได้ ก็ต้องฝึกฝนกันเสียแต่บัดนี้

ยื่น ประการที่ ๓ ถ้าทำตามคำชักชวนรัฐบาล ชาติไทย
จะมีระเบียบอย่างอารยชน ระเบียบอันดีนี้ ก็จะเป็น
สมบัติของชาติ ซึ่งระตก ไปเป็นของลูกหลานเราต่อไป

คง ประการที่ ๔ เราเห็นของดีงามที่เรารู้อยู่ตา เจริญใจ
เช่นดอกไม้ หรือหญิงที่แต่งกายเป็นระเบียบงดงาม
ทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นสบายใจ มีอารมณ์ดี นึกคิด
ไปในทางที่ดีงาม ที่เป็นมงคล ดีกว่าที่จะได้เห็น

คนแต่งกายไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย หรือเห็นคน
ขอทานจนมากไหว ทั้งเราจะต้องร้องว่าเสียทีเดียว

มัน

ที่สำคัญคือการที่ ๕ การแต่งกายอย่างการยชน
นั้น เป็นปัจจัยอันหนึ่ง ที่จะเร่งเร้า ให้เรา บำเพ็ญ
วัฒนธรรมในด้านต่างๆ ไป อีกด้วย เครื่องแต่งกาย
ดีเป็นการรังใจให้ประพฤติกแต่สิ่งทีควรประพฤติเท่านั้น
รวมความก็ว่า การแต่งกายดีโดยปกติจะไม่ทำให้
จิตใจของเราเป็นบ้ำเถื่อนเหมือนคนในอาฟริกาเลย

คง

จริงซี คนในอาฟริกากลางใจคยเป็นบ้ำเถื่อนอย่างไร
เครื่องประดับกายของเขา ก็ล่อให้เห็นเช่นนั้นทุก
ประการ

มัน

แต่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าเราไปลอนดอน เรา
จะเห็นคนสวย แต่งตัวเป็นระเบียบเรียบร้อย เราจะ
เห็นคนอังกฤษเป็นผู้ดี มีวัฒนธรรมดี และดีทุกอย่าง
นี้แหละจิตใจที่เจริญแล้ว ย่อมมีการแสดงออกมา
โดยทางแต่งกายเหมือนกัน คนที่แต่งกายเลวมีน้อย
คนนักที่จะเป็นขารยชน

คง การแต่งกายดี จะเป็นการช่วยบ่งกักรักราช เอกราช
ของชาติไว้ ได้อย่างหนึ่ง ในจำนวนหลายอย่าง
ด้วยกัน

มัน ได้ซี ถ้าเราแต่งเป็นดงคนบ้า ต่างประเทศเขาเห็น
เข้าก็ดูถูก แล้วก็จะยื่นมือเข้ามาช่วยแต่งกายให้เรา
โดยอ้างว่าจะนำวัฒนธรรมมาให้ — คุณคง ไม่ทราบ
ดงหรือ พวกเราที่ได้อไปเมืองนอกมาแล้วหลายคน
ดูเขาถามว่า คนไทยมีเสื้อใต้ไหม? คนไทยมีเชิ้ต
ใต้ไหม? มีผ้าแพรสวยๆใช้ไหม? มีนรางไหม?
มีไฟฟ้าใช้ไหม? นี่ก็เป็นพะยานแสดงว่า การแต่ง
กายดี การมีบ้านช่องเป็นระเบียบน่าอยู่อาศัย การ
มีสาธารณูปโภค มีคมนาคมดี เหล่านี้ เป็นเครื่องวัด
ความเจริญของชาติ

คง แล้วถ้าเราตอบว่า ไม่มี เขาก็จะบอกทีที่ว่า บ้านเรา
เป็นบ้านทำไร่ไม่จ้างคนที่เจริญแล้วไปช่วยทำข้างเล่า?
ไม่ช้าเราก็คงถูกล่าเป็นเมืองขึ้นแน่

มัน เราต้องเข้าใจว่า การบ่งกักรักราชของชาตินั้น ไม่

ได้ ชื่นชมอยู่กับการทำกำไร ทหาร เข้มแข็งและสามารถ
ในการรบเท่านั้น ต้องอาศัยเศรษฐกิจดีด้วยเพื่อป้องกัน
มิให้ เขาเข้ามาแทรกแซงการอาชีพของเรา หรือเอา
อาชีพ ไปจากมือเราทั้งหมด เราจะต้องอดอยากโดย
ถูกเขารุกเจียบจนเราไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้

คง ถ้ายังงั้น ก็เท่ากับเราแพ้ สงครามเศรษฐกิจ ก่อนเข้า
ยุคสงครามละซิ

มัน ยังงั้นก็เดียว ในทำนองเดียวกัน ถ้าวัฒนธรรม
ของเราไม่ดี ก็จะเป็นชะนวนให้เขาหาเรื่องมาช่วย
เราแผ้ววัฒนธรรม

คง การที่ย่านเมืองลึกลับ และมีโรคบ่ขย ก็ชวนให้โลก
เขาดูตก และรังเกียจ ไม่ช้าเขาก็จะยื่นมือเข้ามา
ช่วยทำลายรังเชื้อโรค โดยอ้างว่า เพื่อสันติสุขของ
ประเทศชาติอื่น ๆ ในโลก เราก็จะกลายเป็นวัตถุ
สำหรับเขาล่าเมืองขึ้น

มัน การแต่งกายไม่ดี จึงเราจะเป็นเศรษฐกิจไม่มีใครเดิน
ร่วมด้วยหรือพาเราไปเข้า สยามคมเพราะกลัวจะถูกดูถูก

คง ถูกคะชาติเดียวกันถูกลูก ก็พอทำเนา แต่ถ้าถูกคน
ต่างประเทศถูกลูกแล้ว จะทำให้เราสับสนสัมพันธ์ไมตรี
กับนานาชาติได้ยาก

มัน ยากทีเดียว สวมตว่า เรายุ่งกางเกงแพะ ไปรับประทาน
อาหารกับราชทูตอังกฤษ เชื่อว่าต่อไปราชทูตอังกฤษ
คงไม่เชิญเรานอีก และจะไม่มีคนอังกฤษคบหาสมาคม
กับเรานอีก

คง เออ แล้วก็มีผู้ทว่า ทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำงาน
ที่สำคัญ กว่า การ ปรับปรุง การ แต่งกาย ท่านนายก
รัฐมนตรีว่ากระไรบ้าง?

มัน การที่รัฐบาลปฏิบัติไปอย่างไรนั้น ยากที่จะแจ้งให้
ประชาชนทราบทุกสิ่งทุกอย่างได้ มีหลายอย่างที่จะ
ต้องปกปิดไว้เป็นความลับ เพื่อที่จะมิให้ผู้ที่เป็นศัตรู
ของเราล่วงเห็นว่าเราจะทำอะไร แต่ขอบอกว่า
เวลานี้เหตุการณ์คับขัน เราได้เตรียมพร้อมที่จะต่อต้าน
กับเหตุการณ์ต่างๆแล้ว

คง เราได้ออกกฎหมายกำหนดหน้าตาคมนไทยในเวลาครบแล้ว
มัน กระทรวงการต่างประเทศของเรา ได้ดำเนินการ
ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อยังกันมิให้เราต้องรบ ได้ทำงาน
อย่างนี้อย่างทามรุ่งทามค่ำอยู่แล้ว

คง เราได้วางแผนสงครามไว้ เรียบร้อยแล้ว เราเตรียม
การระดมพล กรมเสนาธิการของเราไม่ได้ว่างเลย
เมื่อถึงคราวฉุกเฉิน ออกคำสั่งคำเดียวเท่านั้น ทหาร
กองหนุนของเรา ก็จะประจำหน้าที่อย่างสละชีพพร้อม

มัน เรามีสะพานอาหาร และอาวุธยุทโธปกรณ์พร้อมสรรพ
มีผู้บังคับบัญชาที่สามารถในการรบพร้อมแล้ว

คง และที่เราปรับปรุงกระทรวงทหารบกใหม่ ก็เพื่อ
เตรียมรับสงคราม เมื่อเกิดสงครามกระทรวงคมนาคม
ใหม่ของเรา จะอยู่ในฐานะทำหน้าที่เขตติดต่อได้ทันที

มัน การเศรษฐกิจ เราได้จัดตั้งบริษัทไทยเดินเรือทะเล
เราคิดทำของใช้เอง ที่มีโรงงานต่างๆ เพื่ออะไร?
ไม่ใช่เพื่อเตรียมรับสงคราม และเพื่อความกลมเกลียว
พูนสุขของราษฎรหรือ? เราทำสิ่งเหล่านี้เช่นนี้

คง ทางอาชีพของราษฎร เราได้บำรุงทุกทาง และที่เรียก
ข้าหลวงมาประชุมก็เพื่ออะไร เพื่อสร้างชาติและ
บ่มกันชาติให้ รวดเร็ว ไม่ใช่หรือ?

มัน การอบรมประชาชนพลเมือง ที่เรากำลังทำ และจะทำ
ต่อไปนั้น มีตั้งแต่สร้างคนให้เพิ่มขึ้น จนถึงผู้ชาว
ต่างประเทศได้ ในทุกทาง รู้จักบ่มกันชาติ และ
สามัคคี กลมเกลียว กันนี้ เป็นใจความที่ท่านนายก
รัฐมนตรีชี้แจง ทั้ง ๆ ที่รัฐบาล ได้ปฏิบัติ ไปสารพัด
อย่าง เพื่อให้ ชาติมั่นคงเข้มแข็ง และรอดจาก
ยุคภัย รัฐบาลก็ ไม่ได้ลืม ในการชักชวน ให้เรา
ล้มหมวก ไม่ได้ ลืมห้ามมิให้ เราบ้วนน้ำหมาก ลงบน
ถนน มิได้ ลืมขอร้องอย่าให้พวกเขาไปตามสถานที่
ขายประเทศ โดยมุ่งทางเก่งนอนไป และ ไม่สวม
รองเท้า

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๑๖ กันยายน ๒๕๘๔

มัน
คง
คง

สวัสดีครับ ครับ

ที่เราได้พูดกันมา ๒ วันแล้ว เป็นอันว่า พี่น้องร่วม
ชาติของเราคงเข้าใจแจ่มแจ้งแล้ว ว่าการแต่งกาย
ดั้นนี้ มีคุณอย่างไร

มัน

ครับ ผมเชื่อว่า คงเข้าใจกันโดยนัยที่ท่าน นายกรัฐมนตรี
ได้จาระไมมาเป็นอย่างดี คือการแต่งกายด
นั้น มีคุณดังนี้

๑. การทำตามคำชักชวนของรัฐบาลในเรื่องนี้
แสดงให้โลกเห็นว่า ราษฎรของเราเดินตามรัฐ มี
ความสามัคคีกันดี

๒. เป็นการฝึกตนในการปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่ง
เป็นสิ่งจำเป็นมากในการสร้างชาติ และรักษาชาติใน
ยามคับขัน

๓. เป็นการสร้างประเพณีในการแต่งกาย
อย่างอารยชน ซึ่งเท่ากับเราได้ช่วยกันสร้างสิ่งที่
ดีงามไว้ให้แก่ลูกหลาน

๔. การที่พวกเรา แลเห็น การ แต่ง กาย อย่าง
เรียบร้อยงดงามทุกหนแห่งนั้น ทำให้รู้สึกสบายใจ
อารมณ์ดีไม่หงุดหงิด ซึ่งจะทำให้เรามีสมองดี มี
อนามัยดี ดีกว่าที่จะแลไปทางไหน เห็นแต่เครื่อง
แต่งกายไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่เจริญตา เจริญใจ
แล้วเรยกจากนี้ ก็ยังมีคุณอีกหลายข้อ ซึ่งคุณ
ก็คงจะจำได้ดี

คง ครบ ผมยังจำได้ดี คุณข้อ ๕. ก็คือ การแต่งกาย
ดีตามคำชักชวน ของรัฐบาล นั้น ทำให้จิตใจ ไม่
เป็นบ้าเหื่อนได้ และตั้งจะเร่งเร้าให้เราปฏิบัติ
วัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ให้ดีด้วย คนที่แต่งกายไม่ดี
นั้น น้อยคนนักจะเป็นอารยชน

ข้อ ๖. ถ้าแต่งกายดีตามคำชักชวน รัฐบาล จะ
เป็นส่วน ๑ ในหลาย ๆ ส่วนที่จะช่วยกันข้อมันเอกราช
ของเราไว้เป็นอย่างดี ข้อมันมิให้ต่างประเทศดกด
ม้ายานเราเป็นฆ่า แล้วก็จะขอให้เราจ้างคนที่เจริญ

แล้ว ให้เข้ามาช่วยแต่งกาย ให้เรา ช่วยจัดบ้าน
ช่อง ให้เรา มีหลายแห่งแล้ว ในโลกที่ถูกถล่มเป็น
เมืองชั้นโดยทำนองนี้

มัน เมื่อวัฒนธรรมในการแต่งกายไม่ดี ก็เข้าแบบบ้าน
เมืองสกปรก มีโรคภัย ๗ ทำให้ชาวต่างประเทศเขา
รังเกียจ แล้วเขาก็จะเข้ามาทำลายรังเชื้อโรค โดย
อ้างว่าทำเพื่อความสุขของประเทศอื่น ๆ ในโลก

คง การอาชีพที่ทำนองเดียวกัน ถ้าเราไม่กระวีกระวาดใน
การอาชีพของเรา เขาก็ต้องเข้ามาแซกแซงหรือมา
แย่งเอาไปจากมือเรา เมื่อเราถูกรุกเจียบหนักเข้า
เราก็ฝ่ายผอมและขาดหยาก ในที่สุดก็แพ้เศรษฐกิจ
สงครามก่อนขอกยทธสงคราม

มัน นั่นแหละคุณ ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเกี่ยวพันกัน ดังที่
ท่านนายกรัฐมนตรีว่า เรามัวแต่สร้างชาติด้านอื่น
ถ้าไม่คำนึงถึงการปรับปรุงเรื่องการแต่งกาย เรา
ก็อาจจะบกร่องและเสียหายได้มาก ใครเล่าจะเชื่อ
ว่าเราได้สร้างชาติจนถึงขีดขารยะ ถ้ายังมีพวกเรา

แต่งกายมั่ววาม ไม่ใช่ระเบียบ หรือมุ่ง กางเกงจีน
และ ไม่สวมรองเท้าเข้าไปในสถานทูต ของ อารย
ประเทศ หรือข้วนน้ำหมากลงตามถนน

คง

นั่นนะซี ท่านนายกรัฐมนตรีจึงได้ว่า การสร้างชาติ
นั้น เราต้องทำ ตั้งแต่สิ่งที่ดี จนถึงสิ่ง ที่เห็นกันว่า
เล็กลงที่สุด เพราะถ้ายกพร้อม ในสิ่งเล็กน้อย สิ่ง
นั้น ๆ ก็อาจจะโค่นสิ่งใหญ่ ๆ ให้ล้มได้

มัน

บางคนไม่จำพวกเราควรจะได้ปล้ำความเข้าใจผิดที่
ว่า รัฐบาล ทำไมจึงไม่ทำสิ่งสำคัญ ๆ ทำไมจึงเพ่ง
อยู่แต่เรื่องการปรับปรุงการ แต่งกายละ ? ซึ่งที่แท้
นี้รัฐบาล ได้กระทำ อยู่แล้ว ทุกอย่างตั้งแต่ที่สำคัญ ที่
ลึกลับ ที่เกี่ยวกับความเป็นความตายของประเทศ จนถึง
การอบรมพลเมืองให้ปรับปรุง การกินอยู่และชีวิตจิตใจ
ของพลเมือง การประชุมข้าหลวงประจำจังหวัดใน
บัดนี้ ก็เพื่อเรื่องนี้เป็นส่วนสำคัญ ไม่น้อยกว่าเรื่องของ
กันชาติให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ของโลก

คง

อ้อ เรามีแผนการอบรมพลเมืองตามแนวที่ท่านนายก
รัฐมนตรี ได้จาระโนไว้ ใช่ไหม ?

มัน ใช้ละ ตามที่เราได้พูดกันวันก่อนแล้ว คือสร้าง
คนให้เพิ่มขึ้น ปรับปรุงอนามัยของราษฎร ให้สะอาด
ให้คนเกิดมากตาย น้อย ปรับปรุง การ แ่่งกาย
ศีลธรรม และวัฒนธรรม ฝึกให้คนมีหัวคิดทำงานดี
ชาวต่างประเทศได้ จัดให้ทุกคนรู้เรื่อง มีอาชีพ ทำ
ให้ราษฎรรู้จักสร้างและจัดเคหะสถานให้น่าอยู่น่าอาศัย
ปรับปรุงเรื่องอาหารการกิน ฝึกฝน ให้ราษฎร มีความ
รักชาติ รู้จักช่วยกันป้องกันชาติ และมีความสามัคคี
กลมเกลียวกัน

คง เออ ข้อแรก เรื่องสร้างจำนวนคนให้เพิ่มขึ้นนี้ คุณ
ให้ความกระจ่างแก่ผมบ้างได้ ไหม ?

มัน คนเป็นกำลัง ของประเทศชาติ เมื่อ ได้สร้างจำนวน
พลเมืองให้มากขึ้นแล้ว ก็เท่ากับ ได้สร้างกำลังของ
ประเทศชาติเพิ่มขึ้น พื้นที่ของประเทศเรากว้างใหญ่
ไพศาล และอุดมด้วยทรัพยากรในดินในน้ำ ถึงเราจะ
มีพลเมืองอีก ๓ - ๔ เท่า ก็ยังไม่ยัดเยียดเบียดเสียด
กัน

คง ที่จริงตามที่ปรากฏในรายงาน การสำรวจ ตำบลโมครัง
ในระยะ ๘ ปี ก่อนการสำรวจ เรามีพลเมืองเพิ่มพัน
ละ ๒๓ คนต่อปี ไม่ใช่หรือ ? พลเมืองเราก็มีอัตรา
เพิ่มมากอะไยอยู่แล้วนา

มัน ถูกแล้ว ตามสถิตินั้น ก็ต้องนับว่า อัตราเพิ่มของเรา
มากอะไยอยู่ เป็นรองประเทศเดียวเท่านั้น คือรัสเซีย
แต่เราอย่าเพิ่งพะเนงใจให้มากนัก การเพิ่มของเรา
ตามต่างจังหวัดยังมากและน้อย แตกต่าง กัน อยู่หลาย
แห่ง เช่นภาคอีสานเป็นต้น มีพลเมืองเพิ่มรวดเร็ว
มาก เราจะไปแห่งใดในภาคนั้น จะได้เห็นเด็ก ๆ
ตามถนนหนทางมากเหลือ เกิน แต่ส่วนอื่น ของเรา
อาณาจักรลี ไม่ได้เพิ่มรวดเร็วเช่นนั้น เราจะต้อง
คิดหาวิธีส่งเสริมการเพิ่มพลเมืองให้ ได้ส่วนลัด กันทั่ว
ประเทศ

คง การเพิ่มพลเมืองนั้น คุณทราบไหมว่า รัฐบาล จะ
ดำเนินการอย่างไร ?

มัน เรื่องนี้รัฐบาล ได้มอบให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
รับไปพิจารณาแล้ว เราคงจะได้ทราบผล ในไม่ช้า
แต่ที่รัฐบาลได้ทำอยู่แล้ว ก็คืออุดหนุน ครอบครัวยุติ
บุตรมาก ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปฏิบัติอยู่แล้ว
ในเรื่องค่าเล่าเรียน และที่กรมยวชน ได้จัดช่วยอยู่
แล้ว ส่วนการช่วยวิธอนนั้น ก็จะได้ค่อยทำค่อยไป
ซึ่ง ข้าราชการประจำจังหวัด ที่มา ประชุม ได้รับ แนวทาง
ปฏิบัติ ไปแล้ว

คง ข้อเพิ่มพลเมืองนี้ ก็เกี่ยว กับข้อที่ ให้ มีคนเกิดมาก
คนตายน้อย เหมือนกัน

มัน เกี่ยวกันมากทีเดียว เป็นความประสงค์อย่างยิ่งของ
รัฐบาลที่จะให้มีคนเกิดมากกว่า คนตาย หรือพูดอีก
นัยหนึ่งว่า บังคับคนเกิดแล้ว ให้ตายน้อยที่สุดที่จะ
เป็นไปได้

คง เรามีวิธอย่างไรบ้าง ?

มัน อย่างหนึ่ง คือ การควบคุมการโรค เมื่อหญิงชาย
คู่ไหน จะแต่งงานกัน ก็ควร จะได้ มีการ ตรวจทาง

สุขภาพของร่างกาย ถ้าเห็นว่าสุขภาพยังไม่ดี จะ
เป็นภัยแก่คู่แข่งงานนั้น และจะเป็นภัยแก่ลูก ๆ ที่
จะเกิด เจ้าหน้าที่ก็ขอให้ยับยั้งการแต่งงานไว้ก่อน
อย่างนั้นคุณจะเป็นอย่างไร ?

คง ก็ฉันนี่ แล้วก็ควรจะทำได้ด้วย เพราะทุกคนก็หวัง
ให้ชาติเรามีอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แล้วมีวิธอะไรอีก
บ้าง ?

มัน ข้องกันการคุมกำเนิดละซิคุณ การคุมกำเนิดไม่ชอบ
อย่างยิ่งในทางศีลธรรมของชาติ เราไปเอาตัวอย่าง
นี้มาจากต่างประเทศ ไม่ควรเลย

คง ควรที่ไหนได้ ถ้าพวกเรายังคุมกำเนิดกันมาก กำลัง
ของชาติเราก็จะต้องถดถอยทอนลง มากเท่านั้น คีล
ธรรมของชาติก็เสื่อมโทรมลง และการรูดลูก การ
ทำให้ลูกแห้งก็ต้องห้ามเหมือนกัน ละซิ

มัน ห้ามเช่นเดียวกัน และอีกอย่างหนึ่งก็คือ พวกเรา
ตายกันเยอะมาก ๆ ด้วยโรคที่ควรป้องกันได้ เช่นโรค
ไข้จับสัน เราตายกันเยอะสี่หมื่นคน โรคถ้าได้บี

ละ ๒ หมื่นคน ที่ตายตั้งแต่เป็นทารกราวปีละ ๕ หมื่น
คน รวมกันแล้วเราตายกันปีละแสนคนโดยไม่จำเป็น
เลย

หง อ้อ เรา จะ ต้อง อบรม พลเมือง ให้ รู้จัก รักษาตัวกัน
อย่างชานานใหญ่ที่เดียวในเรื่องนี้

มัน นั่น เป็นแผนการอันหนึ่ง ที่พูดกันมาก ใน ที่ประชุม
ข้าหลวงประจำจังหวัด มีแนวทางปฏิบัติมากในเรื่องนี้
เมื่อพวก เรา ได้ ปฏิบัติ คนต้อง ตาม หลัก สุขภาพ แล้ว
จำนวนพลเมืองของเราก็จะเพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้นอย่าง
งอกและงามด้วย เขาเถอะ เราคุยกันต่อในวัน
หลัง

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๒๓ กันยายน ๒๔๘๔

- มัน }
คิง } ลวัลล์มีชัย ครีบี
- คิง วันก่อนนี้ เราได้พูดกันถึงว่า การแต่งกายดีนั้น มี
คุณแก่ผู้แต่ง และเป็น ที่เชิดชูประเทศชาติอย่างไร
มัน วันนั้น ผมมีเรื่องสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรม นำมาเล่า
ให้คิงฟัง เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวคุณและพี่น้องชาว
ไทยทุกคน
- คิง มีอะไรก็เล่ามาซิ
- มัน พระราชกฤษฎีกาออกแล้ว ในราชกิจจานุเบกษา
ประจำวันนี้
- คิง พระราชกฤษฎีกาอะไร ?
- มัน เรื่องกำหนดวัฒนธรรม ซึ่งประชาชนชาวไทย จะต้อง
ปฏิบัติตาม พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ออกตามพระราช
บัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๘๓ ใจละ
- คิง อ้อ ผมจำได้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนั้นว่า ด้วย

ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ว่าด้วย
จรรยาและมารยาทในที่สาธารณะสถาน และอื่น ๆ อีก
เออ แล้วพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ กำหนดวัฒนธรรม
สถานใดบ้าง ?

มัน
คุณคอยฟัง ท่านว่า ชาวไทยจักต้องรักษาเกียรติของ
ประเทศชาติในที่สาธารณะสถาน หรือที่ปรากฏแก่
สาธารณชนภายในเขตเทศบาล ห้ามมิให้แต่งกาย
ในทำนองที่จะทำให้เกิดเกียรติของประเทศชาติเสื่อมเสีย
ไป เช่น นุ่งผ้าหยักรุ่ง นุ่งแต่กางเกงใน นุ่ง
กางเกง ชะนิคสำหรับใส่นอน นุ่งผ้าขาวม้าหรือไม่
สวมเสื้อ หรือสตรีสวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้า
คาดอก เป็นต้น

คง
มัน
นับว่าประเทศไทยเรา ได้ก้าวหน้าไปอีกก้าวหนึ่งแล้ว
และเป็นก้าวสำคัญด้วย ชาติไทยเรา จะหยุดนิ่ง อยู่
แค่นี้ ไม่ได้ เราต้องเจริญขึ้น และงอกงามขึ้น ทุก
วัน ๆ จึงจะเหมาะสมกับที่เป็นอารยชาติ การที่เจริญ
และงอกงามขึ้นนั้น เท่ากับเราได้ปฏิบัติตาม หลัก

วัฒนธรรมแล้ว และก็ไม่มีใครปฏิเสธว่า การแต่ง
กายเรียบร้อยในที่สาธารณะสถานนั้น ไม่เป็นส่วนสำคัญ
ของวัฒนธรรมของชาติ

คง พระราชกฤษฎีกานี้ กำหนดเรื่องการแต่งกายที่ต้อง
ห้ามทั้งชายและหญิงพร้อมกันไปทีเดียว

มัน ยังงั้นซี ที่ห้ามสำหรับชาย ก็คือ ไม่ให้แต่งใน
ทำนองที่จะทำให้เกิดเกียรติของประเทศชาติเสื่อมเสียไป
เช่น นุ่งผ้าหยักรั้ง นุ่งแต่กางเกงใน นุ่ง กางเกง
ชนิดสำหรับใส่นอน นุ่งผ้าขาวม้า หรือไม่สวมเสื้อ

คง กางเกงชนิดสำหรับใส่ นอนนั้น ก็คือ กางเกงแพร
ดอกและสีต่าง ๆ และกางเกงผ้า ที่แต่ก่อนเราเรียกว่า
กางเกงเงินนั้นใช่ไหม ?

มัน ใช่แล้ว เราได้เคยพูดกัน ถึงเรื่องนี้อย่างมากครั้งแล้ว

คง ข้อห้ามสำหรับสตรีในเรื่องการแต่งกายนี้ คือ ห้ามสตรี
สวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้าคาดอกเป็นต้น ที่
กฎหมายห้ามทั้งหญิง ทั้งชายนี้ ห้ามในที่ สาธารณะชน
หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชนภายในเขตต์เทศบาล

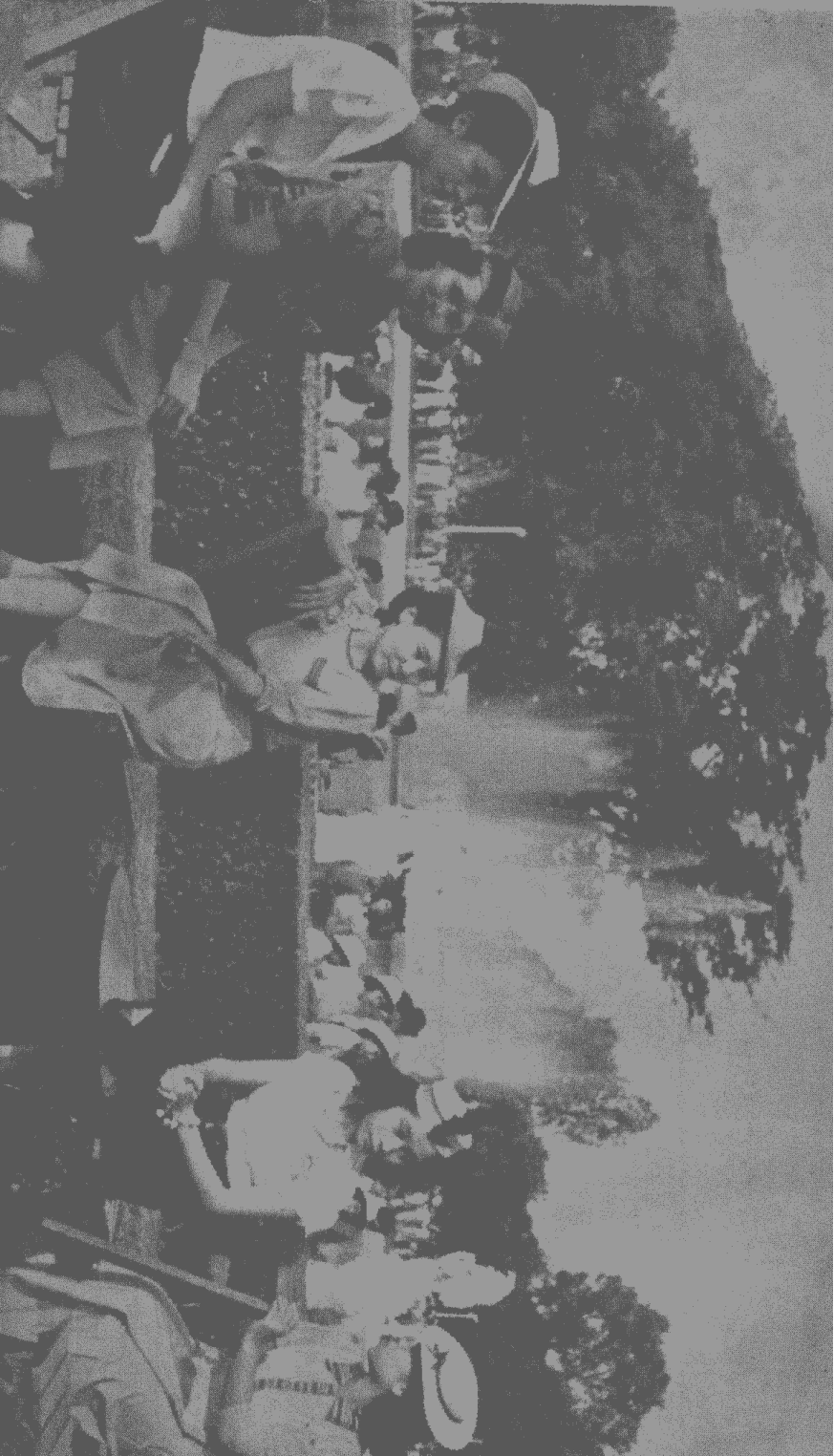
มัน ครับ ที่ทำมัน เกี่ยวด้วยพวกเราทุกคน ต้องรักษา
เกียรติของประเทศชาติ เพราะฉะนั้น ถ้าใครปรากฏ
ตัวในที่สาธารณะสถาน หรือในชุมชนในเขตเทศบาล
ด้วยการแต่งกายชนิดต้องทำมันแล้ว เป็นผิดกฎหมาย
โปรดจำไว้ให้ดีๆ ถ้าไปในสถานที่ดังกล่าวนี้ ต้อง
ไม่แต่งกายที่จะทำให้เสียเกียรติของประเทศชาติ
เช่น นุ่งผ้าหยากร้าง นุ่งแต่กางเกงใน นุ่งกางเกง
ชนิดสำหรับใส่นอน นุ่งผ้าขาวม้า หรือ ไม่สวมเสื้อ
หรือสตรีสวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้าคาดอก เป็นต้น

คง เออ แล้วการแต่งกายตามความจำเป็นในการประกอบ
การงานนั้น จะผิดข้อกำหนดวัฒนธรรมนี้ด้วยไหม?

มัน ในข้อกำหนดนี้ ได้บ่งไว้ด้วยว่า การแต่งกายตาม
ความนิยมอันสภาพในสถานที่ตากอากาศ หรือสถานที่
ชานชา หรือแต่งเพื่อเล่นกีฬา หรือแต่งตามความ
จำเป็นในการประกอบการทำงานนั้น ให้แต่งได้ตามควร
แก่สถานที่

คง เออ แล้วพระราชกฤษฎีกา มีข้อความว่าอย่างไรคือ
ไปอีกไหม?

มัน มีอีก ท่านว่า ชาวไทยจักต้องรักษารรยามารยาท
อันดีงามในที่สาธารณสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณ
ชน ห้ามมิให้

๑. ก่อให้เกิดเสียง ขี้ฉาวโดยมิ ไซ่เหตุ หรือ
ใช้วาจาเลียดดี หรือลามกหยาบคาย หรือแสดงกิริยา
วาทาเป็นเชิงเลียดดี เย้ยหยันผู้ที่ปฏิบัติตนในทางเชิดชู
วัฒนธรรมของชาติ

ทั้งจงการใช้วาจาเลียดดี หยาบคาย หรือแสดงกิริยา
วาทา เป็นเชิงเย้ยหยันผู้ที่เขาทำดีนั้น เป็น การผิด
ศีลธรรมอยู่แล้วโดยปกติ ยิ่งไปทำเช่นนั้นเข้า กับผู้ที่
เขาปฏิบัติตนเพื่อเชิดชูวัฒนธรรมของชาติด้วยแล้ว ก็
ยิ่งผิดมากขึ้น การที่มีกฎหมายห้ามไว้ดังนี้ เป็น
การสมควรแล้ว

มัน พี่น้องสตรีที่สวมหมวก เป็นอันนอนใจได้ว่า ตั้งแต่
นี้ต่อไป จะไม่ได้ประสบการส่งเสียงขี้ฉาว การใช้
วาจาเลียดดี หรือลามกหยาบคาย หรือแสดงกิริยาวาทา

เป็นเชิงเสียดสีเหยียดหยันอีกต่อไป เพราะผู้ที่ประพฤติ
ดังนั้นจะต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย

คจ — — — — เออ แล้วข้อ ๒ ในเรื่อง การรักษากิริยา
มารยาทอันดีงาม

มัน ข้อ ๒ ท่านว่า ห้ามมิให้ ใช้กำลังเบียดเสียดข้อยแย้ง
ในที่ชุมนุมชน เช่นในการโดยสารยานพาหนะ และ
เข้าซื้อบัตร ผ่านประตู หรือเข้า ประตูสถานที่สำหรับ
มหรสพ เป็นต้น

คจ การเบียดเสียดข้อยแย้งในที่ชุมนุมชน เป็นการ ล้อความ
ไม่มีวินัย และมารยาทอันดีงาม เราโดยมากทราบ
กันดีในเรื่องนี้ แต่หาก ไม่ได้ปฏิบัติกันอย่างพร้อม
เพรียงเท่านั้น เมื่อมีพระราชกฤษฎีกา ออกมาดังนี้
แล้ว ตามสถานีรถไฟ ตามสถานมหรสพ ตาม
ที่ขายตั๋ว เราก็คงจะไม่ได้เห็นการเบียดเสียดกันอย่าง
โกลาหล เหมือนดังที่เป็นมาแล้ว

มัน การรักษารรยามารยาทขั้นนี้ เป็นการให้คน แก่ผู้
ปฏิบัติเอง และให้ ความ สะดวกแก่เจ้าหน้าที่ หรือ

ผู้จัดการด้วย ยิ่งเราเบียด และยื้อแย่งกันเท่าไร ก็
ยิ่งทำให้เราแต่ละคนซื้อตัว และเข้าโรงมหรสพ หรือ
ชั้นรถลงเรือข้ามเขานั่น ส่วนผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่
ขายตัว หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ก็ยังปฏิบัติหน้าที่ยากขึ้น
บางทีถึงกับหัวเสียเกิดทะเลาะและใช้วาจาที่ไม่สมควร
แก่กัน เป็นการเสียประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย

คง เออ แล้วเรื่องจรรยา มารยาทข้อ ๓ ว่าอย่างไรอีก
มัน ข้อ ๓ ท่านห้ามมิให้ก่อให้เกิดความปฏิญกุล เช่น ชัด
เขียนในที่อื่นไม่ควรทำ

คง เรื่องนี้ เราได้พูดกันมานานแล้วว่า ตามผนังตึก
ตามกำแพง ตามเสาไฟฟ้า ตามเจดีย์ วิหาร โบสถ์
อะไรเหล่านี้ ไม่ใช่เป็นที่สำหรับหัดขีดเขียนหรือลงนาม
ไว้เป็นที่ระลึกเลย เวลานี้ ประเทศไทยมีชื่อเสียง
โด่งดังในโลกแล้ว อย่าให้นักท่องเที่ยว ชาวต่าง
ประเทศเห็นว่า ที่เหล่านี้เป็นกระดานดำ หรือกระดาน
ชื่อนานสำหรับเราเขียนเล่นเลย — — — เออ แล้ว
เรื่องการรักษาจรรยา มารยาทนี้ยังมีอะไรอีกไหม ?

มัน มี ข้อ ๔ ท่านห้ามมิให้อาบน้ำตามถนนหลวงอัน เป็นที่
ชุมนุมชน

คง ท่อประปานั้น ท่านทำไว้สำหรับจ่ายน้ำบริโภค เป็น
สาธารณะ ไม่ได้ทำไว้สำหรับให้ ใคร ไปอาบน้ำที่
นั้น เหมือนอย่างอาบน้ำพลอย

มัน การอาบน้ำตามท่อประปาที่ดี หรือในที่อื่น ๆ ตามถนน
หลวงอันเป็นที่ชุมนุมชนก็ดี อยู่ในข่ายที่ต้องห้ามทั้ง
นั้น เพื่อเป็นการเชิดชูวัฒนธรรมของชาติ

คง เออ — หมดความในพระราชกฤษฎีกาแล้วหรือยัง ?

มัน ครับ กฤษฎีกาฉบับนี้หมดบทความแต่เพียงเท่านั้น ผู้
ใดละเมิดก็มีโทษตามพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม
แห่งชาติ ซึ่งได้ออกก่อนหน้านั้นแล้ว

คง ถ้ายังงั้น คุณสรุปความสำคัญของพระราชกฤษฎีกา
นี้ ให้ผมฟังอีกครั้งเถอะ

มัน ในทาง แต่งกายในที่สาธารณะ หรือที่ปรากฏแก่
สาธารณชนในเขตเทศบาลนั้น ท่านห้ามมิให้
แต่งกายในทำนอง ที่จะทำให้เสียเกียรติ ของ ประเทศ

ชาติ เช่น นุ่งผ้าห้ายกิ้ง นุ่งแต่กางเกงใน นุ่งกางเกง
ชนิดสำหรับได้นอน นุ่งผ้าขาวม้า หรือไม่สวมเสื้อ
หรือสตรีสวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้าคาดอก ก็ห้าม
ด้วยเหมือนกัน แต่ในการ แต่งกาย อันสุภาพตาม
สถานที่ต่างอากาศ สถานที่อาบน้ำ สถานที่การเล่น
กีฬา หรือแต่งตามความจำเป็นในการประกอบกิจการงาน
นั้น ท่านให้แต่งได้ ตามควรแก่สถานที่ ในส่วน
จรรยา มารยาทอันดีงามนั้น ท่านห้ามมิให้สิ่งเสียง
ข้อฉาว หรือใช้วาจาเสียดสี ลามปาม หยาบคาย หรือ
แสดงกิริยาวาจาเป็นเชิงเสียดสีเย้ยหยัน ผู้ที่ปฏิบัติ
ตนเพื่อ เชิดชูวัฒนธรรม ท่านห้าม การ เบียดเสียด
ย้อยแย่งไมตรีชุมชน เช่นในการโดยสารยานพาหนะ
การเข้าซื้อบัตรผ่านประตู หรือเข้าประตูสถานที่สำหรับ
มหรสพ ท่านห้ามก่อให้เกิดความปฏิกูล เช่นขีดเขียน
ในที่อันไม่ควรทำ ห้ามอาบน้ำตามถนนหลวงอันเป็นที่
ชุมชน ความสำคัญหมดเพียงเท่านั้น เจ้าหน้าที่
จะได้อ่านกฤษฎีกาทั้งฉบับในภาคข่าวทั้งสองภาคใน

คินัน คอยฟังเถิด --- นีแหละ โดยบทแห่ง
พระราชกฤษฎีกานี้ การบำรุงวัฒนธรรมของประเทศ
ชาติได้ก้าวหน้าไปอีกก้าวหนึ่งแล้ว พร้อมกับการก้าว
หน้าในด้านอื่น ๆ ของชาติ

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๒๘ กันยายน ๒๕๙๔

มัน }
คง } สวัสดิ์มีชัย ครับ

คง คุณมัน คุณได้ยินบ้างไหมว่า เวลาผมเลี้ยงประชาชนพูดกันอยู่บ้างว่า รัฐบาลบังคับให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ เช่น ในเรื่องวัฒนธรรม เป็นต้น

มัน ครับ ผมได้ยินเสียงท่านอยู่น้อยบ้างเหมือนกัน เขาว่า การบังคับกันเช่นนี้ เป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน แต่ก็เป็นเสียงของบางส่วนเท่านั้น และที่ว่าเป็นการเดือดร้อนนั้น ก็ไม่ใช่ว่า ต้องเดือดร้อนกันไปทั้งหมด เป็นแต่ประชาชนบางส่วนที่มีรายได้ ไม่เพียงพอเท่านั้น ที่ต้องเดือดร้อนอยู่บ้าง ในการที่จะปฏิบัติตามรัฐบาล

คง เสียงที่เขาพูดมาเช่นนั้น ก็มีความจริงอยู่บ้าง ไม่ใช่หรือ ?

มัน ครับ มี แต่เมื่อพิจารณาเกินไปให้รอบคอบแล้ว รัฐบาลหาได้มีความบกพร่องแต่ประการใดไม่

คง เพราะอะไรละคุณมัน ?

มัน ถ้ารัฐบาลบังคับด้วยมุ้ง ประสงค์จะกดขี่หรือ รัดนา
ทาแน่นพี่น้องร่วมชาติ เช่นนี้แล้ว ก็ต้องนับว่าบกพร่อง
หรือเป็นผิดทีเดียว แต่ที่ รัฐบาลบังคับให้ราษฎร
ขึ้น ฉันไม่เห็นมีข้อบกพร่องตรงไหน ?

คง อ้อ จริงซี ก็ท่านเองเดียวกับ พ่อแม่ที่บังคับลูกให้
ทำดี หรือครูบาอาจารย์ที่บังคับศิษย์ให้ทำดี ผม
ยอมรับว่า การทำเช่นนั้นไม่มีโทษ มีแต่ให้คุณฝ่าย
เดียว

มัน ที่รัฐบาลปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ ก็เคยใช้หลักในทางหวังดี
แก่พี่น้องชาวไทยเป็นที่ตั้ง ถือหลักการปกครองอย่าง
ภราดรภาพ หรืออย่างพี่น้องกันเอง การกระทำ
ของรัฐบาลในเรื่องการ ออกกฎข้อบังคับ หรือแม้แต่
กฎหมายในงานสร้างชาติด้านต่าง ๆ นี้ ไม่ได้กระทำ
นอกเหนือไปจากเยี่ยงอย่างที่พระพุทธรูปเจ้าของเราทรง
กระทำมาแล้วนั่นเลย

คง มั่น คุณมีเหตุผลอย่างไร ที่จะสนับสนุนคำพูดของคุณนั้น
มีลคุณ การที่รัฐบาลบังคับในบางสิ่งบางอย่าง เกี่ยว
กับการสร้างชาติคราวนี้ ก็เท่ากับสอนให้ประชาชน
สร้างตนเองนั่นเอง หลักการ สร้างตนเองนี้ เป็น
หลักการสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ทั้งนั้น เช่น พระ
พุทธเจ้าสอนให้พึ่งตนเอง อตตโน นาโถ ในการ
พึ่งตนเอง ก็ต้องหาที่อยู่ ที่อาศัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของปัจจัย ๔

คง ถูกละครับ เมื่อหาที่อยู่ได้แล้ว ก็ต้องปลูกบ้านให้ดี
พอกับ การอยู่การ อาศัย ต้อง รักษาบ้านให้สะอาด
เรียบร้อย ต้องรักษาตัวให้สะอาดทั้งกาย วาจา ใจ
ตลอดจนต้องแต่งกายให้เรียบร้อยด้วย

มั่น เมื่อต้องกิน ต้องอยู่ เป็นการประจำ ในการครองชีพ
แล้ว ก็ต้องมีอาชีพ เพื่อหารายได้สำหรับ เลี้ยงตัว
และ ครอบครัว และ ในการที่จะเจริญ ในอาชีพ ได้
พระพุทธเจ้าก็ยังทรงสอนให้มีมานะอดทนและขยันใน

การงาน เพื่อจะได้ก่อให้เกิดรายได้ตามความ
ประสงค์

คง พระพุทธเจ้าทรงมีวิธสอน ๒ อย่าง อย่างหนึ่งทรง
บัญญัติให้พุทธศาสนิกชนทุกคน อยู่กินให้ดี ให้ถูก
ต้อง อีกอย่างหนึ่งก็ทรงบัญญัติให้ออกตน และขยัน
ในการงานเพื่อหารายได้มาจุนเจือการอยู่กินให้ถูกต้อง
มัน ถูกแล้ว รัฐบาลก็ทำทำนองเดียวกัน ทางหนึ่งรัฐบาล
บัญญัติให้ราษฎรอยู่ดีกินดี และมีอาชีพสนับสนุน อีก
ทางหนึ่งนั้น รัฐบาล ก็หาช่องทางอาชีพให้แก่ราษฎร
ทุกช่องทาง นี่คุณจะได้เห็นได้แล้วว่า การที่รัฐบาล
บังคับนั้นบังคับเพื่อให้พวกเราได้ดี และไม่แต่เพียง
บังคับอย่างเดียวเท่านั้น ยังหาช่องทางอาชีพ และ
สงวนอาชีพไว้ ให้แก่พวกเรานานัปการด้วย

คง อ้อ ถ้าคิดกันไปให้ลึกซึ้งแล้ว ที่รัฐบาลปฏิบัติไป
ทุกอย่างนั้น ก็เดินตามเค้าคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า
นั่นเอง

มัน วิถีการของพระพุทธเจ้า กับวิถีการของรัฐบาล ที่ทำอยู่

ไม่ว่ามันจะมีต่างกันอยู่บ้างก็ โดยที่ว่า พระพุทธเจ้า
ทรงชี้หรือแนะทางให้คนเห็นดี แล้วปฏิบัติตาม ด้วย
ความสมัครใจ ไม่มีการถูกบังคับ วิชา ก็นเวลา
นานเป็นธรรมดา

คง ครัย ก็นเวลานาน พระพุทธศาสนาได้ประดิษฐาน
มา เข้า ๒๕๘๕ ปีแล้ว แต่พวกเรา ก็ยังปฏิบัติ
ห่างไกลจากคำสั่งสอนของพระองค์ท่านมากนัก

มัน ถูกแล้ว โง่งาน สร้างชาตินี้ รัฐบาลเอง ก็ ใคร่จะ
ค่อยทำ ค่อยไป ทีละขั้น ๆ โดยไม่ รีบร้อน เหมือน กัน
แต่ที่ว่า ที่ต้อง กระทำโดย รีบเร่งนั้น เพราะ ความ
จำเป็นบังคับ

คง ผมอยากทราบว่า มีความจำเป็นอย่างไร?

มัน ที่ว่า มีความจำเป็นบังคับให้ต้องทำ อย่างรีบเร่งนั้น ก็
คือ สถานการณ์ปัจจุบันของโลกที่เป็นไปโดยรอบด้าน
ของเรา บังคับว่า ถ้ารอไปจนกว่าพี่น้องร่วมชาติจะ
เห็นตามรัฐบาล และปฏิบัติได้เองจนเป็นนิสัยบังคับ
นั้น ประเทศชาติที่รักของเรา ก็จะต้องอยู่ไปให้นาน
ถึงเพียงนั้นไม่ได้

คง
มัน

เพราะอะไรล่ะ คุณมัน
ก็เพราะ จะต้อง ถูก เป็น เทียบ แห่งความ หายนะ ละ ช
เวลานี้ โลกก้าวหน้ากัน อย่าง รวดเร็วมาก เขาไม่
เดินกันเหมือน แด่ก่อน แล้ว เขาวิ่ง รุกหน้า กัน ปรี๊ด
ทีเดียว เพราะฉะนั้น เวลานี้ เราทั้งชาติ เข้ามาอยู่
ในทาง ๒ แพร่งแล้ว ทางหนึ่ง ไปกันตามใจสมัคร
ซึ่งมีคุณ คือ ราษฎร บางส่วน ไม่เดือดร้อน และ
รัฐบาลก็ ไม่ถูกตำหนิด้วย แต่ ประเทศชาติ จะต้อง
เสื่อมคุณัย นี่เป็นทาง แพร่ง ที่หนึ่ง ส่วน แพร่ง ที่ ๒
นั้น คือ ทาง ที่ บังคับ ให้ ราษฎร ทำ และ ทำ อย่าง
เร่งรีบ การ ดำเนิน ตาม ทาง นี้ ราษฎร ตำหนิ รัฐบาล
แต่ ประเทศชาติ ของ เรา จะ รอด พ้น มหันตภัย และ จะ
วัฒนาถาวร ลึบ ไป ปัญหา นะ เพาะ หน้า มี อยู่ อย่าง นี้
เราจะ เลือก เดิน ทาง ไหน ละ คุณ คง ?

คง

ผมเชื่อว่า คนไทยทุกคน จะพร้อมใจกัน เลือกเดิน ทาง
ที่ ๒ คือ ทาง ที่ รัฐบาล บังคับ ให้ ราษฎร ทำ ถึง ราษฎร จะ

ดำเนินรัฐบาลก็ตามที แต่ประเทศชาติที่รักของเรา
ปลอดภัย และมีแต่สวัสดิมีชัยชั้นโดยลำดับ

มัน

นั่นซิ เราผู้รักชาติทุกคน ก็จำเป็นต้อง
เลือกทางเดินประการที่ ๒ ถึงจะขมขื่นเล็กน้อยก็ต้อง
ทำโดยหน้าขึ้น ตายาน เพราะเกี่ยวกับประโยชน์
ส่วนรวมของประเทศชาติของเรา ในสถานการณ์
ฉกฉวยของโลกครั้งนี้ เว้นเสียแต่บุคคลที่เขินไม่ขึ้น
จริง ๆ นั่นแหละ รัฐบาลก็จูงใจ ไม่สามารถที่จะ
พาเขาให้ได้ดีได้ หลักรู้ก็เช่นเดียวกับหลักของ
พระพุทธเจ้าเหมือนกัน

คง

มัน

คุณพูดอย่างไร ผมยังไม่เข้าใจ
พระพุทธเจ้าทรงแยกเวไนยนิกรที่ทรงสั่งสอนออกเป็น
๔ ประเภท ประเภทที่ ๑ และที่ ๒ เปรียบเหมือน
ดอกบัวที่ขึ้นพ้นน้ำ และเสมอน้ำแล้ว ประเภทนี้มี
ปัญญาอย่างสูง ทรงแนะนำหรือชี้หนทางให้เล็กน้อย ก็
เข้าใจและทำตามได้

คง

คุณพูดมาอย่างนี้ ผมเข้าใจได้แล้ว ประเภทที่ ๓ เปรียบ

เหมือนดอกบัวที่กำลัง จะถึงขอบฟ้า น้ำ จำพวกนี้
พระพุทธรูปเจ้าก็ สามารถโปรดให้กลับกลายเป็นคนดีได้
ส่วนประเภทที่ ๔ นั้น มีลักษณะ ขกพร่องที่จะขึ้น
มา เหนือ น้ำ ไม่ ได้เลย อยู่แต่กันยง กันบ่อจำพวกนี้
พระ พุทธรูปเจ้าก็ ไม่สามารถจะ โปรด ให้ เป็น คนดีได้
เลย

มัน บุคคลทั้ง ๔ จำพวกนี้ ดมย์พระพุทธรูปเจ้ามีมาก ได้
ทรงโปรดจำพวกที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ให้เป็นคนดีไปมาก
ต่อมาก แต่ส่วนจำพวกที่ ๔ นั้นแหละ ทรงสนใจ
โปรดไม่ขึ้น ที่รัฐบาลบังคับในเรื่อง การสร้าง ชาติ
อยู่ทุกวันนี้ ก็เพื่อจะให้พวกราชชาวยุโรป ได้สร้างตน
เป็นคนดี ให้ ได้จำนวนมากที่สุดที่จะมากได้ แต่
ที่จะไม่ให้เดือดร้อนถึงคนจน เสียเลยนั้น เป็นของ
ช่วยไม่ได้

คง แล้วก็ยากที่จะรู้ว่า ใครบ้างจน และใครบ้างไม่จน
มัน ถูกทีเดียว การบังคับตามกฎหมาย หรือชักชวนตาม
รัฐนิยมนั้น ก็ต้องทำเท่ากันหมดทั้งชาติ เช่น ใน

การสวมหมวก หรือตบแต่งกายให้สุภาพเป็นต้นรัฐบาล
จะไปพูดได้หรือว่า คนจน ไม่ต้องปฏิบัติตาม ถ้า
พูดเช่นนั้น ก็เท่ากับ เป็นการตัดคนจนออกนอก ประชา
ชาติไทย

คง ถูกแล้ว หากมีดีใจอย่างไร ก็รวมอยู่ในประชาชาติ
ไทยด้วยกัน ทั้งต่างว่า รัฐบาลลงบอกสักทีว่า คนจน
ไม่ต้อง ปฏิบัติตาม นั้น คนจน ก็จะหาว่า รัฐบาล
เหยียดเขาแน่ ๆ เพราะเขาเองก็เป็นหน่วยแห่งประชา
ชาติไทยเหมือนกัน

มัน นั้นเป็นการมอง ไปในแง่ ๑ แต่ถ้าจะมองอีกแง่ ๑ พวก
ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามก็คงจะต้องแสดงว่า ตัวเป็นคนจน
เป็นเรื่องยุ่งยากกันไม่มีที่สิ้นสุด ตัวอย่างที่แสดงตน
เช่นนี้ มีแล้วตามโรงพยาบาล

คง เรื่องเป็นอย่างไรหรือคุณมัน

มัน คือ ตามโรงพยาบาล วางระเบียบ ไว้ว่า ถ้าคน
อนาถมาขอยาระก้อ จะให้เปล่า ๆ ไม่ต้องเสียค่ายา
แต่ชาน ๆ ไปก็มีคนมาขอยาโดยอ้างว่าเป็นคนอนาถ

กันทั้งนั้น ในที่สุด โรงพยาบาล ดึงกับ เขียน คำว่า
อนาคตไว้ตัวโตๆ เพราะว่า คนมีที่มาขออาจจะได้กะดาก
ใจบ้าง แต่วิธีนี้ก็ไม่สำเร็จอีก โรงพยาบาลก็เลย
ต้องจำกัดจำนวนยาที่จะให้เป็นทานลงไป ถ้าไม่ทำ
เช่นนั้น รัฐบาลก็ไม่มีเงินพอในงบประมาณที่จะซื้อ
ยาจ่ายให้เปล่า ๆ แก่ทุก ๆ รายได้ ถ้าจะให้ มีเงิน
พอ ก็ต้องขึ้นภาษีอากรกันอีก ซึ่งรัฐบาลไม่สมควร
จะทำ

คง ออ การที่เราถูกบังคับเช่นในเรื่องวัฒนธรรมหรือเรื่อง
อื่น ๆ ในการสร้างชาตินั้น เท่ากับเราถูกบังคับให้ เป็น
คนดีชน ควรจะเป็นที่พอใจโดยทั่วกัน

มัน ควรจะพอใจอย่างยิ่ง นั่นก็คือ การบังคับ เป็นทาง
นำชาติไปสู่ความเจริญขั้นหนึ่งแล้ว ต่างว่า รัฐบาล
ไม่บังคับเลย ก็คง จะได้รับ เสียง คำเหน็ดเหนื่อยว่า
รัฐบาลไม่เห็นทำอะไร ไม่เห็น นำชาติให้ก้าวหน้า
เลยบ้างเลย สมัยก่อน ท่านไม่ค่อยจะบังคับนัก
เราก็อยู่กันอย่างสนุกสบายไม่มีการเดือดร้อน แต่ใน

ที่สุด บ้านเมืองก็ทรุดลง จนถึงต้อง มีการเปลี่ยนการปกครองอย่างที่เราทราบกันอยู่แล้ว

คง
มน
ผมขอพูดให้ ถึงแก่นหน่อยเถอะว่า ตั้งแต่ ได้มีการปรับปรุงวัฒนธรรมกันจนถึงได้ออกเป็นกฎหมายให้แนวทางปฏิบัติแล้ว เลียงขุ่นก็นั้นมีลักษณะอย่างไรแน่ ที่ขุ่นก็นั้น ก็ขุ่นไปตามแก่นเท่านั้นเอง ทั้ง ๆ ที่ขุ่น ทุกคนก็ล้วนกว่า กฎหมายที่ออกเรื่องวัฒนธรรมนั้น เพื่อความรุ่งเรือง ของชาติ ทุกคนย่อมภูมิใจนิยมพูดตาม น้ำใจ จริง ของทุกคนที่ ได้ ลังเกิดมาแล้ว ไม่มีใครเลยที่ว่าการออกกฎหมายเรื่องนั้นไม่ควรทำ ไม่ควรออก มีขุ่นนั้นก็เพียงว่าทำเร็วไป คนจนจะลำบาก เท่านั้นเอง

คง
เอาเถอะ เมื่อเขาเห็นว่า รัฐบาลทำนั้นดีแล้ว ก็ควรจะได้ให้ภัยรัฐบาลในการ ที่ต้องทำ เช่นนั้น โดยเหตุการณ์ของโลกบังคับ แล้วก็ช่วยกันปฏิบัติตาม จนถึงความสามารถ ส่วนบุญหาที่ว่าคนจนจะลำบากนั้นก็เป็นเรื่อง ที่พอจะแก้ไขได้

มัน มีทางที่จะแก้ไขได้ ขอได้โปรดเข้าใจทั่ว ๆ กัน
เถิดว่า สิ่งที่ดีและที่เรารับรองว่าดีแล้วนั้น ถึงจะยาก
ลำบากในการปฏิบัติอย่างไร แต่ถ้าปฏิบัติได้ก็
จะมีผลดีแก่ชาติมากมาย เพราะชาติจะมีชื่อเสียงว่า
ได้ฝ่าความยากลำบากจนสำเร็จ ส่วนปัญหาเรื่องคน
จนนั้น ยิ่งพยายามปฏิบัติในทางสุจริตให้ ได้มีหมวก
สวม ปฏิบัติตามคำวิงวอนท่านนายกรัฐมนตรี ตาม
รัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย ได้แล้ว ก็เท่ากับได้ล่อฐานะ
ของท่านว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ถ้าวุ่นกว่าเดิม ซึ่ง ควร
จะเป็นที่พอใจ

คง เอ ก็แล้วคนจน จะเอาเงินที่ไหน มาซื้อสิ่งของเหล่านี้
ล่ะ

มัน อ้อ ถ้าเขาพยายามสร้างตนเอง ให้มีรายได้มากกว่า
กว่าเดิม ก็พอ จะมีเงินซื้อให้เหมาะสมกับอัตตภาพได้
หรือ ถ้าเขา จะเลิกนิสัยที่นำเงิน ไป ใช้ ในสิ่งที่ไม่
จำเป็นเสีย ก็จะมีเงินพอซื้อได้เหมือนกัน

คง ถ้าพยายามทำงานมากขึ้น เพื่อให้มีรายได้มากขึ้น

สำหรับจะได้ไปซื้อสิ่งเหล่านี้ ชาตีย่อมได้ประโยชน์
จากการที่เขาทำงานมากขึ้น หรือมีความคิดอ่านใน
การสร้างตนเองดีกว่าคนอื่น

มัน สมัยสร้างชาติ เป็นสมัยที่คนจนหรือคนมีจะหยุดนิ่ง
แต่เพียงนี้ไม่ได้ จะต้องขะมักเขม้น ก้าวหน้า และ
สร้างความสำเร็จของตนให้เสมอกับที่เป็นอารยชาติ ยิ่งทำ
งานมากเพื่อให้ ได้ผลสนองความต้องการของตนและ
ครอบครัวเท่าไร ชาตียิ่งได้ประโยชน์มากขึ้น
เท่านั้น

คง ถ้าเช่นนั้น การทรมานบังคับเรื่องวัฒนธรรมและเรื่องอื่นๆ
นั้นก็ไม่เหลือไว้เลย คนจนของเราจะปฏิบัติตาม
ได้

มัน ไม่เหลือไว้เลย แต่พึงเข้าใจให้แจ่มแจ้งว่ารัฐบาล
จะนำคนจนไปทางหนึ่งและคนมีไปอีกทางหนึ่ง นั่นทำ
ไม่ได้ เช่นบังคับให้คนมีแต่งกายดี คนจนแต่งกาย
ตามยถากรรมนั้น รัฐบาลจะไปทำได้อย่างไร

คง ถ้าทำ ก็เท่ากับแยกพี่น้องของเราออกจากส่วนรวมของ
ประชาชาติไทยนั่นเอง

ถูกแล้ว จะทำอะไรก็ต้องทำพร้อมกัน ดึงด้วยกัน
 ไม่ดึงก็ไม่ดีด้วยกัน เพราะฉะนั้นพี่น้องร่วมชาติของ
 เราที่จนหน่อย ก็ต้องเพิ่มแรงงานให้มากขึ้นอีกตาม
 ล้วน จะได้มีรายได้พอกับที่จะปฏิบัติตน ให้ดีขึ้น
 ทางรัฐบาล ได้หาอาชีพไว้ ให้ทุกกลุ่มแล้ว เรื่องนี้
 ท่านจะปฏิเสธไม่ได้ ดแต่กรรมกร ๓ ล้อเถะ แต่
 ก่อนนี้ใครจะทำอาชีพก็ต้องแย่งกัน บัดนี้รัฐบาลได้
 ออกกฎหมายสงวนอาชีพไว้ ให้แก่ท่านแล้ว เมื่อ
 รัฐบาลได้ช่วยให้ถึงปานนั้นแล้ว รัฐบาลก็ขอต่อท่าน
 บ้าง เพื่อหวังให้ ท่านดีในอาชีพของท่านเอง คือ
 ให้ท่านทำอาชีพ น้อย่าง คนดี ไม่ใช่อย่างคนเลว

แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ๒๕ กันยายน ๒๕๘๕

- มัน |
คง | ลวัลล์ดีมชัย คว็บ
- คง | ผมยังติดใจในเรื่องการลี้ภัยตนและลี้ภัยชาติ ที่เรา
คุยกันเมื่อคนนั้น
- มัน | ติดใจตรงไหน?
- คง | ติดใจตรงที่ว่า การที่เราเร่งเร้าให้ลี้ภัยชาติกันใน
ยุคนี้ ก็ทำนองเดียวกับที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้
คนเป็นคนดีเหมือนกัน
- มัน | ก็ทำนองเดียวกัน และถ้าจะพูดว่า โดยหลักการเดียว
กันก็คงไม่ผิด พระพุทธเจ้าทรงสอนถึงความจำเป็นของ
ชีวิต ที่ทุกบุพทุกนาม ต้องมี คือปัจจัย ๔ ซึ่ง ได้แก่
อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และเวชรักษาโรค
พูดอีกทีก็ว่า มีเครื่องอุปโภค บริโภค พะควรวแก่การ
ยังชีวิต นอกเหนือกว่านี้ ก็ทรงสอนให้คนมีศีล มี
ธรรมให้ลี้ภัยที่เป็นมนุษยชาติ มีความขยันขันแข็ง
มานะอดทน และมีการฝึกฝนใจให้แข็งแกร่งในการท

จะกระทำความดี หลักการสั่งสอนเหล่านี้ ก็เช่นเดียวกับที่รัฐบาลเวงเราในการสร้างชาติอยู่ทุกวันนี้ ๆ

คง นันซี หลักการสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ก็เช่นเดียวกับที่รัฐบาลได้วางหลักการไว้สำหรับการ สร้างตนเอง

สร้างครอบครัวและสร้างประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

มัน เรื่องการอยู่ดีกินดี มีที่อยู่อาศัยให้เกิดสุขสบาย มีที่ดินทำกิน มีอาชีพ เพื่อหารายได้บำรุงตนและครอบครัว มีวัฒนธรรมดี และมีใจ เป็นนักสู้ในการทำงาน

ไม่แพ้ชาวต่างประเทศ อะไรต่อมิอะไร ตามที่เข้าอยู่ในหลักการสร้างชาติของเราเวลานี้ก็เคย แผนการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั้นเอง แต่วิธีการ กระทำ ที่ต่างกันกับ พระพุทธเจ้า ก็คือ พระพุทธเจ้าทรงชี้และแนะนำทางดีให้ เมื่อเห็นตามพระองค์ท่าน

แล้วก็ปฏิบัติตามใจสมัคร ส่วน ในการ สร้างชาติของเราบัดนี้ เราชี้แจงและแนะนำก่อน แต่เมื่อเห็นว่าสิ่งใดถ้าจะปล่อยให้ปฏิบัติกันตามใจสมัคร จะเป็น

การเสียประโยชน์ส่วนรวมของชาติ เราก็ต้องบังคับ

โดยกฎหมาย และฉันนี่ก็เป็นหลักฐานของการ
ปกครองทั่วทุกหนทุกแห่งในโลก

คง แล้วเหตุการณ์นึกเห็นของโลกเวลานี้ ย่อมบังคับให้
เรามีความจำเป็น ต้องออกกฎหมายโดยด่วน ใน เรื่อง
การสร้างชาติ เช่นในเรื่องวัฒนธรรม เป็นต้น เพราะ
ถ้าไม่ทำเช่นนั้น ประเทศเราก็จะก้าวไม่ทันประเทศ
อื่นๆ ที่เขารุกหน้าไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเดินไม่ทันเขา
ชาติเราอาจจะถึงความหายนะก็ได้

มัน เรื่องความแตกต่างกันในวิธีการของพระพุทธเจ้า และ
วิธีการของรัฐบาล ก็มีอยู่อย่างนี้แหละ คือพระพุทธเจ้า
ไม่บังคับ ส่วนทางการปกครองนั้น ไม่ว่าจะที่ไหนๆ
ถ้าจำเป็นก็ต้องบังคับ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

คง เราได้พูดกันเมื่อคืนนี้แล้วว่า พระพุทธศาสนา ได้
ประดิษฐานมาเข้า ๒๕๘๕ ปีแล้ว แต่การปฏิบัติของ
พระพุทธานุศาสนิกชนในปัจจุบันนี้ก็ยังห่างไกลคำสั่งสอน
ของพระพุทธเจ้าอยู่มาก

มัน ความสามารถ ในการ สั่งสอนของ พระ พุทธองค์ท่าน

นั้นได้เกิดด้วยประการทั้งปวงทรงชักเหตุผลให้ผู้ฟังเห็น
ก็เห็นชอบด้วยตนเอง แล้วปฏิบัติตาม คุณก็ทราบแล้ว
คง ลาวกของพระองค์ท่านนั้นเล่า ก็นำคำสั่งสอนของ
พระองค์ท่าน ไปสอน ประชาชนด้วยวิธีสอนต่าง ๆ อีก
มีหลายแบบหลายวิธีด้วยกัน เช่นนำเอาชาดกมาอ้าง
ประกอบคำสั่งสอน ถอดคำสั่งสอนเป็นภาพติดตาม
โบสถ์วิหารและศาลา เหล่านี้เป็นต้น

มัน พระเจ้าอโศก ผู้ทรงเลื่อมใสพระพุทธศาสนาอย่างแก่
กล้า ก็ยังมีวิธีเผยแพร่คำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา
พิศดารออกไปอีกวิธีหนึ่ง คือจารึกคำสั่งสอนลง
ใน เสาหินปักไว้ ให้ประชาชน อ่านทั่วจักรวรรดิของ
พระองค์ ยิ่งมาในสมัยนี้ ซึ่งเป็นสมัยวิทยาศาสตร์
ได้เจริญแล้ว คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าก็เข้าถึง
ประชาชนได้อย่างรวดเร็วด้วยประการต่าง ๆ ดังเช่น
เทศนาทางวิทยุกระจายเสียง เป็นต้น ความจริงใน
เรื่องการสร้างชาติสร้างวัฒนธรรมนี้ รัฐบาลก็ประสงค์
อย่างยิ่งที่จะค่อยทำค่อยไปให้ประชาชนเห็นตาม และ

ปฏิบัติตามทีละขั้นแต่ๆ นั้นแหละที่ต้อมีการบังคับกัน
บ้างก็เพราะความจำเป็นบังคับซึ่งที่ ได้พูดแล้ว

คง ถ้ารัฐบาลจะดำเนินการสั่งสอนประชาชน เช่นแบบเดียวกับ
พระร่วง ก็คงจะไม่ได้ผลเร็วสมกับความจำเป็น
ในสมัยนี้

มัน พระร่วงเจ้า ทรงดำเนินการสั่งสอนประชาชนโดยหลัก
การเดียวกับพระพุทธเจ้าเหมือนกัน ทรงอาราธนาพระ
ภิกษุสงฆ์ให้เทศน์สั่งสอนประชาชนทุกวันพระ พระ
องค์เองก็ประทับที่สถานโอบาทยุ่เนืองๆ ในที่ชุมนุมชนได้ดัง
ตาล แต่ในข้อนี้ก็มิใช่ปลาตะยูบอย่างหนึ่ง คืองานด้าน
สำเร็จอย่างงดงามตามที่ทรงจาระไน ไว้ในศิลาจารึก
นั้นเป็นด้านที่ต้องทรงบังคับทั้งสิ้น กรุงสุโขทัยสมัย
โน้นทรงยกย่องว่ารุ่งเรืองเหมือนดังเมืองลัทธิ

คง นี้เราก็เห็นได้แล้วว่า การบังคับอย่างพ่อแม่บังคับลูก
เพื่อให้ ได้ดีในสมัยพระร่วงเจ้านั้น ก็เป็นผลให้กรุง
สุโขทัยรุ่งเรืองได้

มัน อาณาจักรกรุงสุโขทัยเวลานั้น ก็กับราชอาณาจักร
ไทยในเวลานั้น มีเนื้อที่และพลเมืองแตกต่างกัน
ไกล เวลานี้มีผู้คนน้อย ยังต้องใช้การบังคับ
ฐานเป็นพ่อบ้านพ่อเมือง เพื่อให้คนประพฤติ ชุมชน
อยู่ในวงแคบ ยังต้องใช้การบังคับ เวลานี้ ชุมชน
ของประเทศไทยกว้างใหญ่ไพศาล และมีจำนวน
มากด้วยกัน การบังคับให้ทำในบางสิ่งบางอย่าง
เนื่องในการสร้างชาติสร้างวัฒนธรรมจึงเป็นของจำเป็น
ยิ่งนัก มิฉะนั้นจะไม่มีผลสำเร็จทั่วถึง

คง ที่เรายกเอาสมัยพระร่วงเจ้าขึ้นมาพูดนั้น ดูห่างไกล
กับสมัยเรามาก ลองหาตัวอย่างให้ใกล้กับสมัยปัจจุบัน
มาพูดบ้างได้ไหม?

มัน อ้อได้ ไม่ต้องค้นหาไกลที่ไหน สมัยพระพุทธเจ้า
หลวง เมื่อไม่กลับขมาตนเอง ก็ยังมีการบังคับให้ทำ
เหมือนๆ กันในหลักวัฒนธรรมบางประการ

คง เรื่องทรงเลิกทาสใช่ไหม?

มัน นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องที่เราทราบกันอยู่แล้ว แต่

ที่คุณจะประหลาดใจก็คือ ได้มีการบังคับให้รู้จักนั่งเก้าอี้
เป็นตั้งแต่ครั้งนั้นแล้ว พึ่งดูเผิน ๆ คุณก็จะเห็นว่า การ
นั่งเก้าอี้ให้เป็นนั้น ต้องมีการสอนและบังคับกันด้วย
หรือ ดูเป็นเรื่องเล็กน้อยเสียเหลือเกิน

คง
นั่นน่าซี... ๆ ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย เช่นเดียวกับบาง
คนเห็นว่า การที่ได้สวมหมวกนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
ไปเอาใจใส่ทำไมก็ไม่รู้

มัน
อย่าว่าแต่การสวมหมวกเลย แม้แต่การนั่งเก้าอี้ให้
เป็นก็ต้องมีการสอนและการบังคับใน ครั้งสมัยสมเด็จพระ
พุทธเจ้าหลวงแล้ว คุณหลวงวิจิตรวาทการได้
ขยาย เรื่อง นี้นั้นอย่างละเอียดในที่ประชุม ข้าหลวง
ประจำจังหวัดครั้งที่แล้วมา

คง
เออ ท่านขยายว่าอย่างไรบ้าง?

มัน
ท่านว่า ในสมัยพระพุทธเจ้าหลวงนั้น ถึงกับตั้งออก
พระราชบัญญัติ เมื่อจุลศักราช ๑๒๓๕ เรื่อง
เปลี่ยนธรรมเนียมใหม่ ห้ามมิให้คนนั่งหมอบคลาน
หรือนั่งกับพื้นในพระราชฐาน ในพระราชบัญญัตินี้ว่า

การ กระทำ เช่นนั้น ไม่ เป็น ความเจริญ ของ บ้านเมือง
เป็นการแสดงการกดขี่กันโดยตรง ทรงขอให้มันบน
เก้าอี้ นั่งให้เป็นปกติ ห้ามมิให้ยกเท้าขึ้นทับบน
เก้าอี้ด้วย

คง มันปะไร เรื่องวัฒนธรรมนี้ ต้องสอนและคาดคั้น
อย่างจริงจังมาก มิฉะนั้นเราก็จะไม่รับเอาเป็นนิสัย
บ้จจยได้

มัน มันแหละคุณจะได้เห็นว่าของที่เรารู้สึกว่าเล็ก ๆ น้อย ๆ
ก็สำคัญเท่าสิ่งใหญ่ ๆ เหมือนกัน คุณหลวงวิจิตร ข ยัง
ได้พูดอย่างถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสวมหมวกในครั้งนั้นอีก

คง เอ๊ะ อย่างไรกัน ก็การสวมหมวกนี้ เราเพิ่งเริ่มซัก
ชวนกัน เพื่อเชิดขวัญวัฒนธรรมของชาติเร็ว ๆ นี้เองนี่นา
ทำไมจึงมีการกล่าวถึงด้วยในพระราชบัญญัติ ครั้งพระ
พุทธเจ้าหลวง

มัน มีที่คุณ ผมจะอ่านคำใน พระราชบัญญัตินั้น ที่เกี่ยวกับ
เรื่องหมวกให้คุณฟัง “ถ้าผู้หญิงจะไปในที่เฝ้า และ
พบท่านผู้ใหญ่ไม่ต้องเบ็ดหมวก เป็นแต่ก้มศีรษะลง

ค่านับ เมื่อกระทำค่านับแล้ว หมวกนั้นจะเบียดก็ได้
ไม่เบียดก็ได้”

คง อ้อ เรื่องการสวมหมวกนี้ ก็ได้มีพระราชนิยมมาแต่
ครั้งรัชกาลที่ ๕ แล้ว

มัน มีมาแต่ครั้งนั้นแล้ว แต่หากพวกเรา ไม่ได้พร้อมเพรียง
กันทำโดยสม่ำเสมอตลอดมา เรื่องนี้ก็เป็นที่หมั้นไป
ซึ่งน่าเสียดายแท้ๆ มีฉะนั้นวัฒนธรรมเรื่องการสวม
หมวกนี้ ก็คงจะเป็นวัฒนธรรมประจำชาติมาช้านาน
แล้ว.

คง อ้อ น่าเสียดายจริงๆ เอาเถอะ อย่างไรก็ตาม
เวลานี้ก็ได้มีการสวมหมวกเป็นส่วน หนึ่งของ การแต่ง
กายที่สภาพเรียบร้อยแล้ว ครั้งโน้น เราทำกันไม่
สำเร็จต้องเป็นที่หมั้นไป แต่ครั้งที่เราทั้งชาติจะต้อง
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทำให้สำเร็จจนได้

มัน ตามที่คนหลวงวิจิตรวาทการท่านได้ขยายให้ฟังนี้ ทำ
ให้เรามีกำดั่งน้ำใจขึ้นอีกมาก ว่าการสวมหมวกนั้นได้
มีกำหนดกฎเกณฑ์ให้สวมมา ตั้งแต่ครั้ง พระพุทธเจ้า

หลวงแล้ว หากแต่เรา ไม่มีแก้ไขปฏิบัติให้พร้อมเพียง
กันเท่านั้น แต่เวลานี้ประเทศไทยอยู่ในสายตาของ
โลก ได้ย่างเข้าสู่ความเป็นมหาอำนาจแล้ว เรา
จะทำเฉยเมยไม่ได้ เราจะต้องทำให้โลกเห็นว่า
เราเป็นชาติที่สร้างวัฒนธรรมของเราสำเร็จด้วยน้ำมือ
ของพวกเขาเอง

หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ที่ สำนักนายกรัฐมนตรี

ศลาคม ๒๕๙๕

เรื่อง ความสำคัญในการบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

จาก นายกรัฐมนตรี

ถึง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทุกกระทรวง อธิบดีทุกกรม
และ คณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยนับแต่รัฐบาลได้เริ่มต้นชักชวน ประกาศรื้อนิยม
ว่าด้วยการแต่งกาย และประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนด
วัฒนธรรม ซึ่งชาวไทยจักต้องปฏิบัติตาม พุทธศักราช ๒๕๙๕
ปรากฏว่ามีเสียงจากชนบางหมู่บางคณะ กล่าวคำขู่เหยียด โดย
พูดหรือเขียนเป็นการแสดงชวนเชื่อบ้าง เสนอความเห็นบ้าง
ในทำนองคัดค้านการกระทำของรัฐบาล เมื่อสรุปแล้วคงได้
ความว่า

๑. ในการที่รัฐบาลได้ปรับปรุงการแต่งกาย ทำให้สั้น
เปลื้อง ควรบำรุงวัฒนธรรมทางจิตใจก่อน เวลานี้บ้านเมือง
คับขัน ควรทำอย่างอื่นที่สำคัญกว่าเรื่องเครื่องแต่งกาย

๒. ในการที่รัฐบาลประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนด
วัฒนธรรม เป็นการเข้มงวดกวัดขั้นบังคับราษฎรคนจนให้
ได้รับความเดือดร้อน

การที่มีเสียงย่ำเหยียดคัดค้านเช่นนี้ อาจเกิดขึ้นได้ ๒ ทาง
คือทางหนึ่งจากชาวต่างประเทศ ซึ่งมุ่งจะให้ประชาชนภายใน
ประเทศขาดความสามัคคี และความเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็น
การบั่นทอนกำลัง ของประเทศ ไม่ให้บ้านเมืองตั้งอยู่ใน
ความสงบได้ อีกทางหนึ่งก็เนื่องจากคนไทยเราเองบางหมู่
บางคณะ ที่พยายามปลุกปั่นให้เกิดความเกลียดชังรัฐบาล อัน
เป็นช่องทางประกอบกรรมที่มีชอกเพื่อประโยชน์แห่งตน

อันเล่ห์กะเท่ห์ที่ชาวต่างประเทศจะพึงใช้นั้น มีหลาย
อย่างหลายประการ ขอยกตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย ๆ คือ การนำ
วัฒนธรรมที่เลวทรามต่ำช้า มาเผยแพร่ปลุกฝังจิตใจของ
ประชาชนชาวไทย ให้มีความเป็นอยู่หรือการครองชีพอย่าง
บ่าเถื่อน อันความเลวทั้งหลายนั้นย่อมกระทำได้สะดวกและง่าย
ส่วนความดีนั้นย่อมทำได้ยาก เมื่อประชาชนชาวไทยได้รับ
วัฒนธรรมอันเลวทรามบ่าเถื่อนไว้แล้ว ก็ย่อมเป็นทางให้เกิด

ความรังเกียจแก่ชาวโลกผู้มีวัฒนธรรมสูงกว่าโดยทั่วไป เช่น พวกแอฟริกา มีวัฒนธรรมต่ำทราม ไม่มีการแต่งกายให้เรียบร้อย ใช้ใบไม้หุ้มห่อมัดเพียงของสังวน บ้านเรือนก็ไม่รักษาความสะอาดเต็มไปด้วยเชื้อโรคติดต่อ อาหารก็เพียงจับสัตว์มากินพอประทังชีพไปวันหนึ่งๆ เช่นนี้ ย่อมอยู่เป็นเอกราชไม่ได้ และในที่สุดประเทศที่มีวัฒนธรรมสูงกว่าก็ยื่นมือเข้าไปช่วยทำลายรังเชื้อโรค โดยอ้างว่า เพื่อสันติสุขของประเทศชาติอื่น ๆ ในโลก ซึ่งในที่สุดก็เสียความเป็นประเทศเอกราชหรือถูกล่าเป็นเมืองขึ้น

ส่วนการยุบหย่อนเกิดจากคนไทยเราเองนั้น ก็ใช้วิธีพูดหรือเขียนยกเหตุผลแสดงความไม่ดีไม่งาม ที่รัฐบาลได้ทำไปถ่ายเดียว ทักท้วงให้หมดคุณค่า หมดราคา เช่นว่า การบังคับให้แต่งกายเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างโน้นอย่างนี้ ส่วนในทางดีได้แก่สวยงามเป็นระเบียบ รักษาสุขภาพ และอนามัยนั้นหาได้กล่าวไม่ ในการที่ประชาชนชาวไทยได้พึ่งค่ายเหย่เหล่านี้ ถ้าได้ลองใช้ความคิดหรือความพิจารณา ลึกเล็กน้อยก็จะได้เห็นแก่นหรือความสำคัญของทุกเรื่องไป ความสำคัญ

ของเรื่องนั่นเองคือจุดประสงค์ของผู้พูดหรือผู้เขียนเพื่อหวังให้
ผู้อ่านเห็นตาม ซึ่งถ้าชาวอกคิลที่เขาเขียนหรือพูดเกี่ยวกับตัว
บุคคลแล้ว จุดประสงค์ของเขาก็ต้องการให้บุคคลที่เขาเอ่ยถึง
เป็นตัวในเรื่องนั้น หมกคณค้ำหมตราคา จึงใคร่ขอให้ผู้รับฟัง
หรือผู้อ่านตั้งความสังเกตให้จงดี ก็จะมีจับได้ตรงที่เขาแสดง
เหตุผล เขาต้องหาอะไรมาแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าคนพูดหรือเขียน
นั้นเป็นคนฝ่ายเดียว ส่วนที่ว่าปโตษอะไรอย่างนั้นเขาดม
ไม่กล่าวถึงเลย หรือยกขึ้นกล่าวก็เอาข้ออื่น ๆ มากกล่าวซึ่ง
ควรใช้ความสังเกตให้ดี ต้องอ่านและฟังโดยพิจารณาให้กว้าง ๆ
และมองดูหลายแง่หลายมุม ลึกหน่อย เช่นเรื่องให้ปรับปรอง
เครื่องแต่งกาย ก็ว่าต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไรอย่างนี้ แต่ก็บาง
ที่จะแก้ได้ โดยใช้เล่ห์มาราคาก็ มีแต่เหนื่อยซัด แต่ทำเสียให้ดี
และสะอาดเรียบร้อยก็แล้วกัน โทษของการปรับปรองเครื่อง
แต่งกายไม่เห็นจะมีอะไร ส่วนคุณนั้นมีเหลือหลาย นอกจากนี้
ถ้าพวกเราพยายามสร้างตนเองให้มีรายได้มากกว่าเดิม หรือ
เลิกนิสัยนำเงินไปใช้ในสิ่งที่ไม่จำเป็น เช่น เอาไปเสเพลรา
ยาเมาเล่นการพนันเสีย ก็พอจะมีเงินซื้อได้เหมาะสมกับ
อัตภาพ

ในการสร้างชาติให้วัฒนาถาวร เทียมทันอารยประเทศนั้น
รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนต่างๆ ของประเทศ
ทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงลักษณะ
ที่แสดงถึงความเจริญของงาน ความเป็นระเบียบอันดีงาม ความ
กลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน
ย่อมมีความสำคัญและเป็นอุปสรรคให้ การสร้างชาติของเราได้
ดำเนิน ไปสู่จุดหมายได้รวดเร็ว และตั้งอยู่บนรากฐานอันมั่นคง
ประเทศชาติจะมีการก่อสร้างถนนหนทาง ตึกราม ชนอย่างงดงาม
มีเงินทองใช้สอยกันอย่างพุ่มเพุย แต่ถ้าพลเมืองของชาติมี
วัฒนธรรมต่ำ มีจิตใจเป็นป่าเถื่อน ไม่รู้จักรักษาอนามัย ไม่
แต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อย อะไรสะดวกอะไรง่ายก็ทำไป
โดยมิได้ใคร่ตรองหาเหตุผลแล้ว ประเทศชาติของเราก็ทำควร
ได้ชื่อว่าอารยะไม่ และจะวัฒนาถาวร อยู่ตลอดไปไม่ได้
เพราะไม่มีรากฐานอันมั่นคง รัฐบาลจึงพยายามขัดเกลาชำระ
ล้างสิ่งโสโครกภายใน ได้แก่วัฒนธรรมของพี่น้องชาวไทย
ให้หมดจดงดงามเสียด้วย

เมื่อประชาชนชาวไทย เราได้ทราบซึ่งถึงความมุ่งหมาย
ของ รัฐบาล ใน อัน ที่จะ สร้างชาติให้ รุ่งเรือง วัฒนาโดยปลุกฝัง

วัฒนธรรมให้เกิดแก่พี่น้องร่วมชาติแล้ว การปฏิบัติตามคำ
ชักชวนแนะนำโดยเฉพาะในเรื่องเครื่องแต่งกาย ซึ่งเป็น
สายหนึ่งแห่งวัฒนธรรมของชาติ ย่อมยังเกิดเป็นคุณพละจะเห็น
ได้อย่างแจ่มชัดว่า

ประการที่ ๑. ถ้าพี่น้องร่วมชาติของเราทำตามคำชักชวน
ก็จะแสดงให้เห็นว่า ราษฎรเดินตามรัฐ ซึ่งแปลว่า
ชาติของเรามีความสามัคคีกันเป็นอันดี

ประการที่ ๒. ถ้าราษฎรทำตามคำชักชวนของรัฐบาล
ก็เท่ากับเป็นการฝึกหัดตนปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งเป็นคุณสมบัติ
สำคัญในการสร้างชาติ และบ่งชี้ว่ารักชาติในยามคับขัน
ไทยผู้รักชาติทุกท่าน คงอยากเห็นชาติของเรา ปฏิบัติตาม
คำสั่งได้ทันทีอย่างพร้อมพร้อมกันเป็นอย่างดี แม้ยามคับขัน
แต่ที่จะเกิดนิสัยขี้ขลาดเช่นนั้นได้ ก็ต้องฝึกฝนกันเสียแต่บัดนี้

ประการที่ ๓. ถ้าทำตามคำชักชวนของรัฐบาล ชาติ
ไทยจะมีระเบียบอย่างอารยชน ระเบียบอันดี ก็จะเป็นสมบัติ
ของชาติ ซึ่งจะตกไปเป็นของลูกหลานเราต่อไป

ประการที่ ๔. การเห็นของดีงามที่เจริญวิภา เจริญใจ
เช่นดอกไม้หรือหญิงที่แต่งกายเป็นระเบียบงดงาม ทำให้ผู้ที่

ได้พบเห็นสหายใจ มีอารมณ์ดี นึกคิดไปในทางที่ดีงามที่เป็น
มงคล ดีกว่าที่จะได้เห็นคนแต่งกายไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย

ประการที่ ๕. การแต่งกายอย่างอารยชนนั้น เป็น

ปัจจัยอันหนึ่งที่จะเร่งเร้าให้เราบำเพ็ญวัฒนธรรมในด้านต่างๆ ไป
อีกด้วย เครื่องแต่งกายดีเป็นการรังใจให้ประพฤติแต่สิ่งที่ดีควร
ประพฤติเท่านั้น รวมความกันว่า การแต่งกายดี โดยปกติจะ
ไม่ทำให้จิตใจของเราเป็นน้ำเถื่อนเหมือนคนในอาฟริกากลาง
เลย

ประการที่ ๖. ถ้าพี่น้องร่วมชาติแต่งกายดีตามคำชักชวน
ก็จะเป็นการ ช่วยบ่งกัน รักษาเอกราช ของชาติ ไว้ อย่างดีส่วน
หนึ่ง ในจำนวนหลายประการด้วยกัน

ถ้าเราแต่งกายไม่ดีอะไรกับคนป่า คนต่างประเทศเขา
เห็นเข้า เขาก็ตูด และพยายามยื่นมือเข้ามา ช่วย แต่งกาย
ให้เรา อ้างว่าเพื่อนำวัฒนธรรมมาให้ อย่างนี้เราจะยอมเขาหรือ
ถ้าชาติเดียวกันตูดก็พอทำเนา แต่ถ้าตูดต่างชาติตูดแล้ว ก็
จะเป็นชะนวนให้เราล้มพันธุ์ไมตรีกับต่างประเทศได้ยาก ตัว
อย่างง่าย ๆ สมมติว่าเราขึงกางเกงแพร ไปดินเนอร์ กับราชทูต

อังกฤษ ก็เชื่อว่า เราจะไม่ได้รับเชิญอีกเป็นอันขาด และ
จะคบค้าสมาคมกับคนอังกฤษอื่น ๆ ต่อไปไม่ได้ ด้วย

อันวิถีทางที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติสิ่งที่ดีที่ชอบนั้นมีอยู่
หลายทาง เริ่มต้นด้วยแนะนำ สั่งสอน ชักชวน และในที่สุด
ก็ถึงขั้นบังคับ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราได้ใช้วิธี
ทรงชี้และแนะนำทางดีให้ เมื่อเห็นตามพระองค์ แล้วก็ปฏิบัติ
ตามใจสมัคร ครั้นถึงสาวกของท่าน ก็นำคำสั่งสอนของ
พระองค์ ไปสอนโดยวิธีต่างๆมีหลายแบบหลายวิธีด้วยกัน เช่น
นำเอาชาดกมาอ้างประกอบคำสอน ถอดคำสอนเป็นภาพคิด
ตามโสตถิวหารและศาลา เหล่านี้เป็นต้น

การ สร้าง ชาติ ของ รัฐบาล โดย ณะเพาะ ใน การ ปลูกฝัง
วัฒนธรรมประจำชาติ รัฐบาลก็ประสงค์อย่างยิ่งที่จะค่อยทำ
ค่อยไป ให้ประชาชนปฏิบัติตามทีละขั้นๆ แต่ขอให้ท่าน
พิจารณาให้ดูว่า พุทธศาสนาได้มาประดิษฐานเข้า ๒๔๘๔ ปี
แล้ว การปฏิบัติ ของ พุทธศาสนิกชนในปัจจุบันนี้ยังห่างไกล
คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอยู่เพียงไร และถ้าท่านจะย้อนไป
พิจารณาเพียงประวัติศาสตร์ ครั้งพระร่วงเจ้า ซึ่งทรงดำเนิน

การสั่งสอนประชาชนโดยหลักการเดียวกับพระพุทธเจ้า คือ ทรง
อธิบาย พระภิกษุสงฆ์ ให้เทศนา สั่งสอน ประชาชน วันพระ
และพระองค์เอง ก็ทรงประทานโอวาทอยู่เนือง ๆ ในที่ชุมนุม
โต้ตั้งศาล แต่ในชั้นมีประหลาดอยู่อย่างหนึ่ง ก็คือ งานดำเนิน
ได้สำเร็จอย่างงดงามตามที่ตรงจาร ไนไว้ ในศิลาจารึกนั้นเป็น
ด้านที่ต้องทรงบังคับทั้งสิ้น กรุงสุโขทัยสมัยนั้นทรงยกย่อง
ว่ารุ่งเรืองเหมือนดังเมือะสุวรรณภูมิ อาณาจักรสุโขทัยเวลานั้น
กับราชอาณาจักร ไทยเวลานั้นเนื้อที่และพลเมืองแตกต่างกันไกล
เวลานั้นมีผู้คนน้อย ยังต้องใช้บังคับกันฐานพ่อบ้านพ่อเมือง
ให้คนประพฤติ ชุมชนอยู่ในวงแคบยังต้องใช้การบังคับ

ในสมัย พระร่วง ก็ด้อยห่างไกล กับ สมัยนั้น มาก ฉะนั้น
ขอย้อนเข้ามาให้ใกล้ สักหน่อย คือ ในรัชกาลที่ ๕ สมเด็จพระ
พุทธเจ้าหลวง ก็ยังต้องมีการบังคับ เช่น บังคับให้เด็ก
ทาส ซึ่งเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมอย่างสูงของคนไทย แต่
สิ่งที่น่าสังเกตคือ ในสมัยนั้นได้ปลูกฝังวัฒนธรรมโดยการออก
พระราชบัญญัติ เมื่อ บังคับจตุรราช ๑๒๓๕ เรื่องเปลี่ยน
ธรรมเนียมใหม่ ห้ามมิให้คนนั่งหมอบคาน หรือนั่งก้นพื้นใน

พระราชฐาน ในพระราชบัญญัตินั้น ว่าการกระทำเช่นนั้น
ไม่เป็นความ เจริญแก่บ้านเมือง เป็นการแสดงการกดขี่กันโดย
ตรง ทรงขอให้ หนึ่งบนเก้าอี้ และนั่งให้ เป็นปกติ ห้ามมิให้
ยกเท้าขึ้นทับบนเก้าอี้ นอกจากนี้ยังมี เรื่องลวมทวมกด้วยว่า
ถ้าผู้หญิงจะไปในที่เฝ้าและพบบ้านผู้ใหญ่ ไม่ต้องเบ็ดหมวก
เป็นแต่ก็มีศีรษะลงค่านับ เมื่อค่านับแล้วหมวกนั้นจะเบ็ดก็ได้
ไม่เบ็ดก็ได้

เหล่านี้ยอมล่อให้เห็นว่า การที่จะปลุกฝังวัฒนธรรมแม้
เป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ก็ต้องมีการบังคับ และการปรับปรุงกิจการ
ต่างๆ ที่สำเร็จลงได้ ด้วยดี ก็มีการบังคับกันตลอดมา แต่การ
บังคับนั้น ถ้า เป็น การ บังคับด้วย มุ่ง ประสงค์ จะ กดขี่ หรือ รีดนา
ทาเร้นพี่น้องร่วมชาติ ก็ชอบที่จะ ได้รับการติเตียนทั้กทั้ว แต่
หากเป็นการบังคับ ให้ราษฎรพี่น้องร่วมชาติดีขึ้น ก็เข้าทำนอง
เดียวกับพ่อแม่บังคับลูก ให้ ทำดี หรือ ครูบาอาจารย์ บังคับศิษย์ ให้
ทำดีซึ่งน่าจะเป็นคุณฝ่ายเดียว

โดยที่ความเป็นอยู่ ของ ประเทศ เวลานี้ แดกต่างกับสมัย
สุโขทัยมากพี่น้องร่วมชาติของเราเวลานี้มีไม่ต่ำกว่า ๑๗ ล้าน

คน สถานการณ์ปัจจุบันของโลก ที่เข้าไปรบกวนด้านของเรา
บังคับว่า ถ้าเราไปจนกว่า พี่น้อง ร่วมชาติจะเห็นคำแนะนำ
สั่งสอนชักชวนของรัฐบาลและปฏิบัติได้เองเป็นนิสัยปัจจุบันนี้
ประเทศชาติที่รักของเรา ก็จะไปอยู่ให้นานถึงเพียงนั้นไม่
ได้ โลกภายนอกประเทศเราได้ก้าวหน้ากันอย่างรวดเร็ว เขา
ไม่เดินค้ำมเตี้ยเหมือนอย่างแต่ก่อน เขาวิ่งรุดหน้ากันไป
ทีเดียว ฉะนั้น โยชนะนี้ชาติของเรา จึงเข้ามาอยู่ในทาง
๒ แพร่งแล้ว ทางหนึ่งไปกันตามสมัครใจปล่อยให้ค่อยเป็น
ค่อยไป ราษฎรบางส่วนไม่เดือดร้อน ชาวต่างประเทศ
บางพวก หรือคนไทยบางหมู่บางคณะก็ไม่ยกขึ้นเป็นข้อตำหนิ
โทษรัฐบาล แต่ประเทศชาติจะต้องเสื่อมคณียเพราะตามเข้า
ไม่ทัน ส่วนแพร่งที่ ๒ คือทางที่จะบังคับให้ราษฎรทำ และ
ทำอย่างรีบเร่ง การดำเนินทางนี้ ผู้ประสงค์จะฉวยโอกาส ก็
ตำหนิรัฐบาล แต่ประเทศชาติของเราจะรอดพ้นจากมหันตภัย
และวฒันนาถาวรสืบต่อไป

ผู้รักชาติทุกคน ก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องเลิกเดินประการ
ที่ ๒ ถึงจะขมขื่นสักหน่อย ถูกตำหนิสักนิด ก็จำต้องรับเอา
เพราะเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ

ด้วยเหตุดังกล่าวแล้ว รัฐบาลจึงจำเป็นต้อง ประกาศใช้ พระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรม ซึ่งชาวไทยจักต้องปฏิบัติ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้อำนาจไว้ เพื่อกำหนดโดย พระราชกฤษฎีกา คือ

๑. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา และมารยาทในที่สาธารณะสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
๒. ความมีสมรรถภาพ และ มารยาท เกี่ยวกับ วิชาชีพ งานอาชีพ
๓. ความนิยมไทย

และในชั้นต้นนี้ รัฐบาลได้เลือกให้ปฏิบัติเพียงข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ซึ่งมีข้อความต่อไปนี้

๑. ชาวไทยต้อง รักษา เกียรติของ ประเทศชาติในที่
สาธารณะสถาน หรือปรากฏแก่สาธารณชนในเขตต์เทศบาล
ห้ามมิให้แต่งกายในทำนองที่จะทำให้เกิดเกียรติของ ประเทศชาติ
เสื่อมเสียไป เช่นนุ่งผ้าหยักริ้ว นุ่งแต่กางเกงใน นุ่งกางเกง
ชนิดสำหรับใส่นอน นุ่งผ้าขาวม้า หรือไม่สวมเสื้อ หรือสตรี
สวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้าคาดอก เป็นต้น แต่การแต่งกาย

ตามความนิยมอันสุภาพ ณ สถานที่ตากอากาศ สถานที่อาบน้ำ
หรือเพื่อเล่นกีฬา หรือตามความจำเป็นในการประกอบกา
งานนั้น ให้แต่งได้ตามควรแก่สถานที่ เป็นต้น

ตัวท่านเอง พี่น้องบิดามารดา ตลอดจนคนในครอบครัว
ของท่าน ท่านย่อมรักษาและสงวนไม่ยอมให้ใครมาดหมิ่น
หรือดูถูกเหยียดหยัน แล้วก็ยิ่งชาติของท่านเล่าท่านจะยอมให้ผู้อื่น
ดูถูกหรือ ถ้าท่านยอมให้เขาดูถูกเกียรติแห่งชาติเรา ก็เท่ากับ
ท่านให้เขาล่าชาติของท่าน ฉะนั้น ให้พึงเข้าใจว่า การ
รักษาเกียรติของประเทศชาตินั้น ชาวไทยทุกคนจักต้องรักษา
ให้สัมพันธ์กับชาติเรา เป็นชาติอารยะ และเป็นชาติที่มีเกียรติ
เท่าเทียมกับประเทศต่าง ๆ ที่เจริญแล้ว โดยเฉพาะในเรื่อง
เครื่องแต่งกาย ก็ควรจะให้แก่ระเบียบเรียบร้อยใหม่ เปลี่ยนจาก
นิสัยที่เคยชินมาแต่ก่อน อันไม่เหมาะสมแก่วัฒนธรรมของ
ชาตินั้นเสีย แม้จะมีพี่น้องร่วมชาติได้ปฏิบัติตน ตามคำวิงวอน
และรฐนิยมแล้ว ก็ดี แต่เมื่อยังมีเสียง บางหมู่บางคณะที่
พยายามจะดึงพี่น้องร่วมชาติของเราให้มีวัฒนธรรมเสื่อมทราม
ลง รัฐบาลจึงจำเป็นต้องบังคับให้คนหมู่ผู้น้อยปฏิบัติตาม แต่การ

แต่งกายตามที่ใดห้ามไว้ ในพระราชกฤษฎีกาของตน ยังมีข้อ
ยกเว้นให้แต่งได้ในบางโอกาส เช่น ในสถานที่ตากอากาศ
สถานที่อาบน้ำ หรือ เพื่อเล่นกีฬา หรือตามความจำเป็นในการ
ประกอบกิจการงาน เช่น จะนุ่งผ้าขาวม้าอาบน้ำ เวลาชดดิน
ไม่จำเป็นต้องสวมเสื้อ หรือการกีฬาบางอย่างจะนุ่งห้อยกึ่ง ตาม
ควรแก่สถานที่ก็ได้

๒. ชาวไทย จำต้อง รักษาจรรยาบรรณชาติอันดีงามใน
สาธารณสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน ห้ามมิให้

(๑) ก่อให้เกิดเสียงอื้อฉาวโดยมิใช่เหตุ หรือใช้
วาจาเลียดลหรือลามกหยาบคาย หรือแสดงกิริยาวาจาเป็นเชิง
เลียดลเย้ยหยันผู้ที่ปฏิบัติตนในทางเชิดชูวัฒนธรรมของชาติ

(๒) ใช้กำลังเบียดเบียนผู้อื่นในที่ชุมนุมชน เช่น
การโดยสารยานพาหนะ การเข้าซื้อบัตรผ่านประตู หรือเข้า
ประตูสถานที่สำหรับมหรสพ เป็นต้น

(๓) ก่อให้เกิดความ ปรักถูด เช่น ขีดเขียนในที่อัน
ไม่ควรทำ

(๔) อาบน้ำตามถนนหลวง อันเป็นที่ชุมนุมชน

ในการใช้วาจาเลียดสิทธิ์หยาบคายหรือแสดงกิริยาวาจาเป็น
เชิงเย้ยหยันผู้ที่เขาทำดี เป็นการผิดศีลธรรมอยู่แล้วตามปกติ
ยิ่งไปทำเช่นนี้เข้ากับผู้ที่เขาปฏิบัติเพื่อเชิดชูวัฒนธรรมของชาติ
เช่นพี่น้องสตรีที่สวมหมวก ก็กล่าววาจาเลียดสิทธิ์ เป็นเชิงเย้ยหยัน
ก็ยิ่งผิดมากขึ้น สมควรได้รับโทษตามกฎหมาย ส่วนการห้าม
เบียดเสียดกันโดยโอกาสต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ ย่อมเป็นคุณแก่ผู้
ปฏิบัติเองและให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่หรือผู้จัดการด้วย ยิ่ง
เบียดเสียด หรือ ย้อยแย้งกันเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ผู้นั้นเองแต่ละคน
สู้อุตสาหะและเข้าโรงมหรสพหรือชั้นลงเรือ รถ ซ้ำซ้ำในเท่านั้น ส่วน
ผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่ก็ยิ่งลำบากในการปฏิบัติมากขึ้น บางที
ถึงกับหัวเสีย เกิดทะเลาะวิวาทกันเป็นการเลียดประโยชน์ด้วย
กันทั้งสองฝ่าย และในการส่งเสียงอื้อฉาวโดยใช่เหตุนี้ ก็
ไม่มีเหตุผลอันใดที่ควรกระทำเลย หากเป็นด้วยความคะนอง
ปากโดยมิได้คิดว่าการทำเช่นนี้เป็นการกวนประสาทของคน
อื่น และอาจก่อให้เกิดความแตกตื่น เพราะเสียงเช่นนั้นได้

ในการก่อให้เกิดปฏิกรู เช่น การขีดเขียนในที่ที่ไม่ควร
ทำ ได้แก่ตามผนังตึก ตามกำแพง ตามเสาไฟฟ้า เจริญ

ไบสท์ วิจารณ์ อะไรเหล่านี้ ไม่ใช่เป็นที่สำหรับหัดเขียนและ
ลงนามไว้เป็นที่ระลึกเลย เวลาที่ประเทศไทยมีชื่อเสียง
โด่งดังในโลกแล้ว อย่าให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเห็นว่า
ที่เหล่านี้เป็นกระดานดำหรือกระดานชื่อนวนสำหรับเขียนเล่นเลย
นอกจากนี้ เรื่องอาบนํ้าตามถนนหลวง เวลาที่เรามาที่ประปา
ไว้สำหรับจ่ายนํ้าบริโภคเป็นสาธารณะ ไม่ได้ทำไว้สำหรับ
ให้ใครไปอาบที่นั่นเหมือนอย่างอาบนํ้าพุ ซึ่งผู้อาบนํ้าท่านย่อม
รู้สึกอยู่แก่ตัวแล้วว่า เป็นสิ่งที่มาที่เวศนิยมนี้สักเพียงไร

ความจริงย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ชาติไทยมี
ชาติที่สุภาพ มีจรรยา มารยาทอันดีงาม แต่มีบางคนบางหมู่ที่
ประพฤติไม่ดีและคนบางพวกก็พลอยประพฤติตาม ฉะนั้น เมื่อ
ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เช่นนี้แล้ว ทุกคนก็ต้อง
ปฏิบัติตามให้ลุ่มกับที่ชาวไทยเป็นอารยชน และโดยที่พระราช
กฤษฎีกาได้กำหนดไว้ว่า ชาวไทยต้องรักษารจรรยา มารยาท
อันดีงามในที่สาธารณะสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
ห้ามมิให้กระทำการต่างๆ ดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ไม่ว่าในเขต
เทศบาลหรือนอกเขตเทศบาล

อนึ่ง ใคร่ขอถือโอกาสชี้แจงในการที่มุกด์ว่าหาลักเล็ก
น้อย คือ ในการที่คนบางหมู่บางคนจะประสงค์จะให้ปรับปรุง
วัฒนธรรมทางจิตต ใจก่อนนั้น รัฐบาลก็ได้ ปรับปรุงอยู่แล้ว
ดังจะเห็นได้จากการศึกษา ซึ่งได้มีงบประมาณเพิ่มให้ทุก ๆ ปี
ทางวิทยุกระจายเสียงก็ได้ ให้มีพระธรรมเทศนาทุกวันพระและ
ในพรรษาก็มีทุกวัน และมีการสนทนาธรรมเป็นประจำอยู่ด้วย
เหตุผลที่เราต้องปรับปรุงเครื่องแต่งกายให้เรียบร้อย ได้กล่าว
ไว้ข้างแล้วในเบื้องต้น ย่อมเป็นอีกประการหนึ่งที่จะช่วย
ปรับปรุงจิตต ใจไปในตัวด้วย ขอยกตัวอย่างผู้ที่แต่งกาย
เรียบร้อยสวยงาม ย่อมมีใจผ่องแผ้ว ไม่อยากไปคลุกเคล้า
ในทีโสโครก ส่วนการบำรุงในด้านอื่น ๆ นั้น ใคร่ขอชี้แจงว่า
การที่จะทำอะไร ให้แก่ชาตินั้น รัฐบาลจะแจ้งให้ทราบหมด
ทุกสิ่งทุกประการนั้นย่อมทำไม่ได้ มีหลายสิ่งหลายอย่างจะต้อง
ปกปิดไว้ เป็นความลับ เพื่อมิให้ศัตรูทราบล่วงหน้า เวลานี้
เหตุการณ์ ของ โลก อยู่ใน ภาวะ คับขัน สภาวะการณ์ ใน
ปริมณฑล ทั่วโลก ๆ ประคุดบ้านเรา อาจถูกจุดชะนวนให้ระเบิด
ลุกลามมาถึงประเทศเราในวินาทีใดก็ได้ แต่เราก็ได้เตรียม
พร้อมอยู่ทุกอย่างแล้ว รัฐบาล ได้ ดำเนินการกับต่างประเทศ

เพื่อค่านิตภาพ และเพื่อให้ประเทศของเราพ้นจากแค้นสงคราม
กระทรวงการต่างประเทศต้องทำงานกันท่ามกลางความ
ทางทหารเราก็มิได้ประมาณ เราได้วางแผนการณ์สงคราม
ไว้แล้ว เตรียมระดมพลไว้ ถ้าเราจำเป็นต้องรบ เพียงออก
คำสั่งคำเดียว ทหารกองหนุนของเราก็จะแน่นเข้ามาพร้อมด้วย
เสบียงอาหารและยุปกรณ์ในการรบ ในการปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรมใหม่ ก็เพื่อคอยต้อนรับสถานการณ์ฉุกเฉิน
กระทรวงคมนาคมใหม่ของเราจะทำหน้าที่ เขตต์หลังทหารอย่าง
ครบถ้วน ในการเศรษฐกิจ รัฐบาลได้จัดให้มีบริษัท ไทย
เดินเรือทะเล จำกัด เราคิดทำของต่างๆ ใช้เอง เรามีโรงงาน
อุตสาหกรรมต่างๆ เหล่านี้ ไม่ใช่เพื่อเตรียมรับสงคราม และ
เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของราษฎรหรือ นอกจากนี้ รัฐบาล
ได้บำรุงอาชีพของราษฎรในด้านต่างๆ ซึ่งทุกคนที่มีใจเป็น
ยุตติธรรมคงจะเห็นว่า เราได้ทำแล้วทุกทาง

ส่วนที่ว่าการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรม
เป็นการบังคับคนจนและบังคับแต่คนไทยนั้น ก็โดยการที่จะ
สร้างชาติให้วัฒนาถาวร ก็เพื่อให้พวกเราชาวไทยได้สร้างตน
เป็นคนดี ให้ได้จำนวนมากที่สุดที่จะมากได้ แต่ที่จะไม่ให้

เดือดร้อนถึงคนจนเสียเลยเห็น เป็นของช่วยไม่ได้ การสร้าง
ชาตินั้น ไม่ว่าคนมีคนจน ทุกเพศทุกวัย ต้องก้าวไปพร้อมกัน
ทั้งชาติ การบังคับตามกฎหมายก็ดี การให้ปฏิบัติตามวินัยม
ก็ดี ต้องทำเท่ากันทั้งหมด เช่นการสวมหมวก หรือคยแต่ง
ร่างกายให้สภาพเป็นต้น รัฐบาลจะบอกได้หรือว่า คนจนไม่ต้อง
ปฏิบัติตาม ถ้าพูดเช่นนั้น ก็เท่ากับเป็นการตัดให้คนจนออก
นอกประเทศไทย จะยากดีมีจน ก็รวมอยู่ในประเทศไทย
ทั้งนั้น ถ้าพูดไปเช่นนั้น ก็อาจถูกหาว่าเหยียดคนจน หรือพวก
ที่ ไม่อยากปฏิบัติตามก็ต้องแสดงว่า ตัวเป็นคนจน เป็นเรื่อง
ยุ่งยากกัน ไม่มีที่สิ้นสุด ตัวอย่างเช่นมีแล้วตามโรงพยาบาล
คือ โรงพยาบาลวางระเบียบไว้ว่า ถ้าคนอนาถามาขอยา
จะให้เปล่า ๆ ไม่ต้องเสียค่ายา แต่นาน ๆ ไป มีคนไปขอยา
โดยอ้างว่าเป็นคนอนาถากันทั้งนั้น ในที่สุดโรงพยาบาลต้อง
เขียนคำว่าอนาถาไว้ตัวโต ๆ เพื่อให้คนมีที่มาขอยากระตาคใจ
บ้าง แต่วิธีนี้ก็ไม่สำเร็จ โรงพยาบาลก็เลยต้องจำกัดจำนวน
ยาที่ให้ทานลง

ในการที่พี่น้องชาวไทย ทุกคนต้อง ถูกบังคับเช่น ในเรื่อง
วัฒนธรรม หรือเรื่องอื่น ๆ ในการสร้างชาตินั้น เท่ากับถูก

บังคับให้เป็นคนดี ควรเป็นที่พอใจกันทั่วไป ถ้าเป็นคนจนก็ควร
หาทางแก้ไขเช่นในเรื่องเครื่องแต่งกาย ก็ซื้อหาแต่พอให้สม
ฐานะ หรือเพิ่มกำลังงานขึ้น ส่วนที่บังคับแต่ประชาชน
ชาวไทยนั้น ไม่เป็นสิ่งที่เห็นได้ยากเลย อันคุณงามความดีที่จะ
มีขึ้น เกิดขึ้นนั้น ถ้าท่านเป็นพ่อบ้านก็อยากให้ลูกเมียและคน
ภายในครอบครัวของท่าน ได้รับรสแห่งคุณความดีนั้นก่อนผู้อื่น
ฉันใดก็ดี สำหรับชนทั้งประเทศ ก็ทำนองเดียวกัน อะไรที่จะดี
จะชอบ รัฐบาลก็ย่อมมุ่งหวังถึงพี่น้องชาวไทย ของเราก่อน
จึงไม่น่าจะมีข้อครหาอย่างนั้นเลย

โดยที่การสร้างชาตินั้นมีค่าใช้จ่ายเล็กน้อย เมื่อเราทำ
งานใหญ่ก็ย่อมต้องมีอุปสรรค ความยากลำบาก เป็นเครื่อง
กีดขวางอยู่ตามธรรมดา ในด้านรัฐบาลก็ได้พยายามพินิจ
อุปสรรคให้สำเร็จลุล่วงอยู่ตลอดมา ส่วนปัญหาทางวัฒนธรรม
เป็นกึ่งหนึ่งของการสร้างชาติ ซึ่งจะต้องพึ่งพี่น้องชาวไทยให้
ปฏิบัติตาม เพื่อคุณงามความดีแก่ตนเอง และเพื่อความ
วัฒนาถาวรแก่ประเทศชาติอันเป็นที่รักของชาวไทยทุกคน ฉะนั้น
แล้ว พี่น้องชาวไทยเราจะไม่ช่วยกันฝ่าฟันอุปสรรคให้สำเร็จ
ไปบ้างเจียวหรือ เวลานี้ประเทศไทยอยู่ในสายตาของโลก

และอยู่ในทาง ๒ แพร่ง คึงได้กล่าวแล้วข้างต้น เราจะทำเฉย
เฉยอยู่ไม่ได้ ต้องทำให้ โลกเห็นว่าเราเป็น ชาติที่สร้าง
วัฒนธรรมของเราสำเร็จด้วยน้ำมือของเราเอง เราได้เลือก
ทางเดิน แพร่ง ที่ ๒ เพื่อให้ ประเทศชาติ ของ เรารอดพ้นจาก
มหันตภัยและวัฒนธรรม สืบต่อไปแล้ว ฉะนั้น จึงขอวิงวอน
ให้ พี่น้อง ชาวไทย เรา ทั้งชาติ ช่วยกันระดมส่งเสริมและฟื้นฟู
อุปสรรคด้วยความ ตั้งใจจริง ในการ ปฏิบัติตาม คำชักชวน ของ
รัฐบาล รัฐนิยม และพระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรม เพื่อ
ให้ชาติของเรา เดินไปสู่ ความวัฒนาถาวรด้วยรากฐานอันมั่นคง
จวบพิทักษ์สถาปนา

จึงเรียนมา เพื่อให้ ข้าราชการ ทั้งหลายจัก ได้ ชี้แจงแก่
บุคคล ในครอบครัวตลอดจนประชาชนผู้เกี่ยวข้องให้ทราบซึ่งใน
นโยบายนี้โดยทั่วกัน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พิบูลสงคราม

(จอมพล ทลวงพิบูลสงคราม)

พิมพ์โรงพิมพ์กรมรถไฟ ถนนรองเมือง ซอยที่ ๒ พระนคร
นายอุดม กัลยาณมิตร ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕/๑๐/๒๔๘๔